

Gazan sodan tunnelatautunutta TikTok-aktivismia

Gazan sota, sosiaalinen media, TikTok, someaktivismi, ihmisoikeusjärjestöt, palestiinalaiset sisällöntuottajat, affektiiviset sisällöt

Jenna Peltonen

jehelin [a] utu.fi

Väitöskirjatutkija

Digitaalinen kulttuuri

Turun yliopisto

Viittaaminen: Peltonen, Jenna. 2025. "Gazan sodan tunnelatautunutta TikTok-aktivismia". *WiderScreen* 28 (1-2). <https://widerscreen.fi/numerot/1-2-2025-widerscreen-28-numerot/gazan-sodan-tunnelatautunutta-tiktok-aktivismia/>

Tutkimuksessa tarkastellaan lokakuussa 2023 kärjistyneen Gazan sodan käsittelyä TikTokissa viiden ihmisoikeusjärjestön ja kolmen palestiinalaisen sisällöntuottajan julkaisujen kautta. Aineisto koostuu yhteensä 704 julkaisusta, joiden laadullisella analyysillä tutkitaan, millaisia sisältöjä tileillä jaettiin, millaisista näkökulmista konfliktia käsiteltiin ja millaisia affektiivisia ja viestinnällisiä merkityksiä julkaisuissa rakennettiin.

Järjestöjen viestintä nojaa vahvasti tiedonvälitykseen ja inhimillisen hädän näkyväksi tekemiseen. Palestiinalaisten sisällöntuottajien julkaisut rakensivat samaistuttavia ja tunnelatautuneita kertomuksia arjesta sodan keskellä. Sisältöjen avulla voitiin myös tehdä omaa kulttuuria ja identiteettiä näkyväksi ja osallistua vastarintaan. Yhdessä nämä näkökulmat tarjoavat moniulotteisen kuvan konfliktista, sen vaikutuksista ja toimijuuden rakentumisesta.

Tutkimus tuo esiin, miten TikTok toimii sekä institutionaalisena tiedonvälityksen väylänä että henkilökohtaisena vaikuttamisen ja muistamisen tilana. Tarkastelemalla yksittäisten tilien

pitkäjänteistä viestintää tutkimus syventää ymmärrystä digitaalisesta toimijuudesta, affektien merkityksestä ja narratiivisesta vallasta konfliktialueen viestinnässä.

Johdanto

Sosiaalista mediaa on sen alkuaajoista lähtien hyödynnetty kansainvälisissä kriisitilanteissa reaaliaikaisen tiedon välittämiseen ja siitä keskusteluun. 2020-luvulla niin institutionaaliset toimijat kuin tavalliset kansalaisetkin ovat hyödyntäneet eri alustoja aktiivisesti esimerkiksi koronatiedon levittämiseen tai Ukrainan sodan kommentointiin (Ks. esim. Saarikoski, Peltonen & Mähkä 2024; Saarikoski 2022; Peltonen 2025; Peltonen 2024). Objektivisen näkökulman sijaan sosiaaliselle medialle on tyypillistä vahva subjektiivisuus ja pyrkimys vaikuttamiseen, jota usein toteutetaan alustojen suosimien, tunnepitoisten sisältöjen avulla (Ks. esim. Wahl-Jorgensen 2019).

Myös konfliktitilanteissa somealustojen haltuunotosta on tullut osapuolille yhä tärkeämpää, sillä alustojen kautta rakennetaan mielikuvia konfliktien osapuolista, vahvistetaan omaa narratiivia ja muovataan julkista mielipidettä. Niin Gazan kuin Ukrainan sodankin yhteydessä sosiaalisesta mediasta on tullut yksi taistelukenttä, jonka hallinnasta käydään kiivasta kamppailua. Tähän liittyen käsitettä ”social media war” käytetään kuvaamaan sodan siirtymistä myös digitaalisiin tiloihin. (Ks. esim. Saarikoski, Peltonen & Mähkä 2024; Saarikoski 2022; Peltonen 2024; Aboubakr 2025; [MTV uutiset 21.3.2022](#); [CNN 19.11.2012](#))

Sosiaalinen media on vaikuttanut vahvasti tapaan, jolla tietoa jaetaan, kulutetaan ja tulkitaan. Se on tarjonnut toivoa demokratian vahvistumisesta ja eri palvelut ovat tarjonneet mahdollisuuden mielipiteen ilmaisuun, epäkohtien esille nostamiseen, liikkeiden mobilisoimiseen ja vallan tarkasteluun. Vaikka eri somepalvelut ovat tarjonneet alustoja kansalaisaktivismille ja tiedon jakamiselle, ne ovat edesauttaneet myös propagandan, disinformaation ja vihapuheen leviämistä. Polarisoituneet keskustelut ovat lietsoneet niin rasismia kuin vastakkainasettelua. (Ikäheimo & Vahti 2021, 11-13; Abushbak, Majeed & Kusuma 2024; Wahl-Jorgensen 2019, 153–155; [Amnesty International 27.10.2023](#))

Israelin ja Palestiinan^[1] välinen konflikti kärjistyi toisen maailmansodan jälkeen Israelin valtion perustamisen myötä, jolloin juutalais- ja arabiväestön väliset jännitteet olivat jatkuneet jo pitkään. 2000-luvun loppuun mennessä konflikti oli laajentunut myös sosiaaliseen mediaan osapuolten otettua aktiivisesti uusia palveluita haltuunsa. Somepalvelujen yleistymisen myötä viestinnässä on korostunut kansalaisten osallistuminen viestintään ja reaaliaikaisen tiedon välittämiseen.

Esimerkiksi vuosien 2008–2009 konfliktin aikaan Israel esti journalistien pääsyn Gazan sota-alueelle, minkä seurauksena eri alustojen merkitys tiedonvälityskanavana nousi erityisesti palestiinalaisille hyvin tärkeään asemaan. Palestiinalaiset ovat hyödyntäneet sosiaalista mediaa aktivismiin jo lähes kahden vuosikymmenen ajan. Facebookin, YouTubeen, Twitterin (nyk. X) ja Instagramin rinnalle on 2020-luvulla noussut videonjakosovellus TikTok, jota myös tämä tutkimus käsittelee. (Cervi & Divon 2023; Siapera, Hunt & Lynn 2015; Scholz 2010, 29)

Nykyinen konflikti, josta käytän myös nimitystä Gazan sota, on noussut erityisen näkyväksi somealustoilla ja yhä useammat somekäyttäjät ovat ottaneet kantaa, valinneet puolensa ja osoittaneet tukeaan. Paine keskusteluun osallistumiseen on kasvanut ja niin valtioilta, järjestöiltä, aktivisteilta kuin julkisuudenhenkilöiltäkin vaaditaan selkeitä kannanottoja. Viihteellisenä ja leikillisenä alustana tunnettua TikTokia on myös hyödynnetty runsaasti reaaliaikaisessa viestinnässä ja kansalaisaktivismissa sodan aikana.

Siinä missä esimerkiksi Venäjän hyökkäys Ukrainaan on tuomittu länsimaissa laajasti ja Ukraina sai erityisesti sodan alussa länsimaiden tuen puolelleen, suhtautuminen Gazan sotaan on ollut huomattavasti kaksijakoisempaa. Toisaalta Israelin sotilasoperaatiot Gazassa on perusteltu itsepuolustuksella ja sillä että Israel taistelee äärijärjestö Hamasia vastaan. Toisaalta vuosikymmeniä jatkunut miehitys ja Israelin aiheuttamat, erityisesti siviiliväestöön kohdistuneet ja paljon kuolonuhreja vaatineet iskut ovat nostaneet runsaasti vastarintaa. (Ks. esim. Oguejiofor 2024 77-78)

Konflikti kärjistyi lokakuussa 2023, jolloin Hamas toteutti Israeliin yllätyshyökkäyksen, jossa surmattiin yli 1000 israelilaista ja 251 otettiin panttivangiksi. Tämän seurauksena Israel aloitti Gazassa kostotoimenpiteinä laajamittaisia sotilasoperaatioita sekä saarron, joka on rajoittanut ruoan, veden ja lääkkeiden saantia alueelle ja johtanut laajaan humanitaariseen kriisitilaan. Vajaan kahden vuoden aikana Gazassa on näiden toimien johdosta kuollut yli 60 000 palestiinalaista ja haavoittunut yli 140 000. (IAGS 2025; [OCHA 23.7.2025](#); [HRW 17.7.2024](#); [Helsingin Sanomat 31.7.2025](#)) Tilannetta on seurattu tiiviisti erityisesti ihmisoikeuksien näkökulmasta. Esimerkiksi Amnesty International sekä kansanmurhatutkimuksen järjestö IAGS ovat julkaisseet raportit, joissa ne ovat todenneet Israelin syyllistyvän kansanmurhaan. Vuonna 2024 Israelin miehitys todettiin kansainvälisessä tuomioistuimessa laittomaksi. [2] ([United Nations 30.7.2024](#); [ICC 21.11.2024](#); [IAGS 2025](#); [Helsingin Sanomat 5.12.2024](#); [Helsingin Sanomat 21.11.2024](#))

Tässä tutkimuksessa tarkastelen TikTokissa julkaistuja sisältöjä, joiden kautta sekä ihmisoikeusjärjestöt että palestiinalaiset sisällöntuottajat osallistuvat sodasta käytävään julkiseen keskusteluun. Aineistona toimii viiden ihmisoikeusjärjestön ja kolmen palestiinalaisen sisällöntuottajan toteuttamat 704 julkaisua. Analyysini keskittyy konfliktin näkökulmien käsittelyyn sekä julkaisujen affektiivisiin ja viestinnällisiin merkityksiin. Kiinnitän huomiota myös videoiden kommentteihin ymmärtääkseni julkaisujen affektiivisia ulottuvuuksia sekä yleisön suhdetta julkaisijoihin. Tässä suhteessa erityisesti parasosiaalisen suhteen käsite nousee analyysissä keskeiseen asemaan.

Päättökysymykseni on:

Miten ihmisoikeusjärjestöt ja palestiinalaiset sisällöntuottajat viestivät Gazan sodasta TikTokissa?

Vastaan tähän kysymykseen kolmen alatutkimuskysymyksen avulla:

Millaisia sisältöjä tileillä jaettiin sotaan liittyen?

Millaisista näkökulmista konfliktia lähestytään tileillä?

Millaisia affektiivisia ja viestinnällisiä merkityksiä julkaisuissa rakennettiin?

Hyödynnän tutkimuksessani laadullista sisällönanalyysiä, jota täydennän myös multimodaalisella diskurssianalyysillä. Sen avulla huomioni kiinnittyy siihen, miten julkaisuissa rakennetaan merkityksiä kuvan, äänen ja tekstin yhdistelmillä. Tämä lähestymistapa auttaa ymmärtämään, miten eri ilmaisumuotojen kautta rakennetaan kuvaa sodasta ja sen kokemisesta, sekä miten niiden kautta rakennetaan vaikuttavaa viestintää. Analyysissä korostuu myös narratiivinen ja affektiivinen näkökulma, jonka avulla tarkastelen myös tunteiden ja kertomusten roolia viestinnässä.

Olen tallentanut julkaisut TikTokin sisäisen työkalun avulla sovelluksen tallennettuihin julkaisuihin ja luonut jokaiselle tutkimuksen tilille oman kansionsa. Julkaisuja on käyty toistuvasti lävitse, ensin vanhimmasta uusimpaan, jolloin olen samalla kirjoittanut muistiinpanoja jokaisen julkaisun sisällöstä. Jokaisella kerralla, kun julkaisuja on käyty läpi, niistä on etsitty uusia elementtejä, keskittyen esimerkiksi kuvan, videon ja tekstin yhdistelmiin, sisältöjen affektiivisuuteen, niiden narratiivisiin sisältöihin tai yleisösuhteeseen. Aineiston läpikäyntien yhteydessä tarkempi analyysi rakentui erityisesti affektiivisten sisältöjen ympärille ja otin analyysiin mukaan parasosiaalisuuden

käsitteen analysoidessani yleisön ja vaikuttajien suhdetta, joka nousi merkittävään asemaan kahden vaikuttajan julkaisuissa.

Tarkastelen seuraavaksi artikkeliini linkittyviä tutkimuksia, jotka pureutuvat palestiinalaisaktivismiin eri somealustoilla sekä tutkimukseni näkökulmalle olennaisiin affektien ja parasosiaalisen suhteen teorioihin. Tätä seuraavassa luvussa esittelen tutkimusaineiston aloittaen ihmisoikeus- ja humanitaaristen järjestöjen julkaisuista. Tämän jälkeen käyn lävitse palestiinalaisten sisällöntuottajien julkaisuista koostuvan aineiston ja avaan myös tutkimukseen liittyviä haasteita erityisesti tutkimuseettisestä näkökulmasta. Tätä seuraavat aineistonkäsittelyluvut, joissa käyn ensin lävitse ihmisoikeus- ja humanitaaristen järjestöjen toteuttamia Gazaan liittyviä julkaisuja ja sitten siirryn käsittelemään palestiinalaisten sisällöntuottajien julkaisuja. Lopuksi käsittelen viimeisessä luvussa tutkimuksen keskeisiä tuloksia ja luon katsauksen itse tutkimusprosessiin.

Tutkimuksen lähtökohdat ja käsitteet

Tässä luvussa avaun aiempaa tutkimusta sekä tutkimukseni tärkeimpiä käsitteitä. Avaan ensin aiempaa tutkimusta palestiinalaisaktivismista sosiaalisessa mediassa ja siirryn tämän jälkeen TikTok-aktivismiin sekä artikkelini kannalta merkittäviin affektin ja parasosiaalisen suhteiden käsitteisiin.

Palestiinalaiset sisällöntuottajina

Israel on useaan otteeseen rajoittanut pääsyä Gazaan, estäen esimerkiksi toimittajien pääsyn alueelle konfliktien aikana. Tämä on vaikuttanut merkittävästi median mahdollisuuksiin raportoida tapahtumista, minkä seurauksena Israelin narratiivit ovat usein hallinneet julkista keskustelua. Sosiaalisesta mediasta on tullut palestiinalaisille merkittävä kanava tiedonvälityksen ja aktivismin välineenä. Se on tarjonnut mahdollisuuden Israelin narratiivien kyseenalaistamiseen ja tapahtumien reaaliaikaiseen kuvaamiseen ja tallentamiseen. Tässä erityisesti kansalaisilla on ollut merkittävä rooli aktiivisina viestijöinä.

Eri aktivismin muotoja ja aktivismiin hyödynnettyjä somekanavia, kuten YouTubea, Twitteriä (nyk. X), Facebookia, Instagramia ja TikTokia on myös tutkittu ahkerasti (ks. esim. Alnajjar 2010; Siapera 2013; Siapera, Hunt & Lynn 2015; Zeitzoff 2018; Cervi & Divon 2023; Abushbak, Majeed & Kusuma 2024; Aboubakr 2025). Erityisesti 2010-luvulla yhteiskunnallisesta keskustelustaan tunnettu Twitter keräsi tutkijoiden huomiota. Vuonna 2013 Eugenia Siapera havainnoi, miten Twitterissä

hyödynnettiin hashtageja esimerkiksi uutisten välittämiseen, kannanottoihin ja solidaarisuudenosoituksiin (Siapera 2013). Pari vuotta myöhemmin Siapera, Hunt ja Lynn (2015) myös totesivat, että vaikka suurin Twitter-näkyvyys Gazan sodan vuoden 2014 ”Protective Edgen” -operaation aikaan oli poliitikoilla, journalisteilla ja armeijan tiedotuksella, twiittien joukosta nousi esiin myös tavallisten kansalaisten muodostama uusi viestijärhmä, joka välitti sodan tapahtumia reaaliaikaisena eteenpäin. (Siapera, Hunt & Lynn 2015) Vuoden 2011 Arabikevään, eli kansannousujen ja mielenosoitusten aallon, yhteydessä korostettiin sosiaalisen median merkitystä. Eri somealustojen kautta protesteja välitettiin suurien yleisöjen nähtäville, mobilisoitiin kansalaisia ja kerättiin tukea arabimaiden kansalaisten noustua sortoa vastaan. (Smidi & Shahin 2017; Al-Qteishat 2024)

Abushbak, Majeed ja Kusuma (2024) puolestaan tarkastelivat erityisesti kännyköiden merkitystä palestiinalaisaktivismissa vuoden 2021 Israelin ”Guardian of the Walls”-operaation aikana. Kännyköiden videokuvan avulla palestiinalaiset tallensivat kollektiivisia kokemuksia sodasta ja sen avulla pystyttiin haastamaan Israelin vallitsevia narratiiveja, keräämään todisteita ja tallentamaan sodan tapahtumia. Aktivistien ansiosta yksilöiden kokemukset korostuivat, mikä edisti myös solidaarisuuden syntymistä. (Abushbak, Majeed & Kusuma 2024)

Vuoden 2012 Gazan konfliktia tarkastellut Thomas Zeitzoff puolestaan alleviivasi sosiaalisessa mediassa osoitetun julkisen mielipiteen merkitystä havainnoituaan, miten Twitterissä osoitettu, kansainvälinen tuki sodan osapuolille vaikutti konkreettisesti Israelin päätöksiin konfliktin eskaloimisessa (Zeitzoff 2018).

TikTok-aktivismi

TikTok on lyhytvideoiden jakamiseen keskittynyt palvelu, joka pohjaa vahvan viihteelliselle ja humoristiselle sisällölle. Vuonna 2018 kansainvälisille yleisöille lanseeratun TikTokin käyttäjämäärät ja suosio kasvoivat räjähdysmäisesti vuonna 2020 koronapandemian aikana, jolloin sovellus tarjosi ihmisille ajanvietettä ja pakopaikan. (Kaye, Zeng & Wikström 2022, 8–10) TikTok on merkittävä tiedonvälityskanava erityisesti, kun halutaan tavoittaa nuoria yleisöjä, jotka hyödyntävät yhä harvemmin perinteisen median tiedonvälitystä, mutta suosivat somen audiovisuaalisia sisältöjä tiedon tavoittamiseksi (Pelevina & Sihvonen 2023).

Vaikka TikTok ei ole esimerkiksi entisen Twitterin tavoin tunnettu nimenomaan yhteiskunnallisesta keskustelusta, on palvelussa tästä huolimatta vahva memeettisiin ja viihteellisiin sisältöihin

pohjaava aktivistikulttuuri. Kantaa on otettu niin ihmisoikeuskysymyksiin kuin ilmastonmuutokseenkin ja alustaa on hyödynnetty laajasti myös poliittisessa vaikuttamisessa. Ihmisoikeusjärjestöt sen sijaan ovat lähestyneet alustaa vielä varoen. (Ks. esim. Kaye, Zeng & Wikström 2022, 120; Hautea et al. 2021; Zhao & Abidin 2023; Abidin 2021; Seppälä 2022; Pelevina & Sihvonen 2023; Abbas et al. 2022; Kuva 1)

Laura Cervi ja Tom Divon (2023) ovat tarkastelleet palestiinalaisten TikTokissa toteuttamaa leikillistä aktivismia. He kirjoittavat, miten TikTok-aktivismiin vernakulaari ja leikillinen luonne tekevät aktivismista samaistuttavaa, konkreettista ja saavutettavaa. (Cervi & Divon 2023; ks. myös Cervi & Marín-Lladó 2022) Abbas, Fahmy, Ayad, Ibrahim ja Hany Ali (2022) puolestaan tarkastelivat yleisimpiä viestinnällisiä kehyksiä sekä TikToken affordansseja, joita palestiinalaisessa aktivismissa käytettiin vuoden 2021 Sheikh Jarrahin konfliktin aikaan. Heidän tutkimuksensa suurimman viestinnällisen kehyksen muodostivat poliittiset sisällöt, joissa kuvattiin esimerkiksi protesteja, jaettiin reaaliaikaisia uutisia paikan päältä ja jaettiin tietoa Palestiinasta ja Israelista. (Abbas et al. 2022)

TikToken affordanssit ja algoritmit vaikuttavat suoraan siihen, millaiset sisällöt alustalla nousevat esiin ja saavat huomiota. Affordansseilla tarkoitetaan digitaalisten alustojen tarjoamia mahdollisuuksia ja rajoitteita, jotka ohjaavat käyttäjien toimintaa ja vuorovaikutusta (ks. esim. Abbas et al. 2022). Hautea, Parks, Takahashi ja Zeng lähestyvät TikToken affordansseja näkyvyyden, muokattavuuden ja sisältöjen yhteenkytkettävyyden kautta. Näkyvyydellä tarkoitetaan esimerkiksi hashtagien ja *for you* -sivun avulla tuotettua huomioarvoa. Muokattavuus viittaa videoeditorin mahdollistamaan kuvien ja videoiden muokkaamiseen sekä äänien lisäämiseen.

Yhteenkytkettävyydellä he viittaavat siihen, miten julkaisuja pystyy helposti kytkemään toisiinsa esimerkiksi *duet*- ja *stitch*-toimintojen avulla. (Hautea et al. 2021) Guinaudeau, Votta ja Munger ovat tutkineet TikToken affordansseja ja nimenneet kolme vahvaa sometrendiä, jotka yhdistyvät TikTokissa: audiovisuaaliset sisällöt, vahva algoritmi joka ohjaa käyttäjäkokemusta, sekä mobiililaitteita suosiva käyttöliittymä. (Guinaudeau, Votta & Munger 2022, 467)

Algoritmit ovat sääntöihin ja laskennallisiin malleihin perustuvia prosesseja, joiden avulla somealustat analysoivat käyttäjien toimintaa ja järjestävät sisältöä sen perusteella. Algoritmit vaikuttavat voimakkaasti siihen millaista sisältöä käyttäjille tarjotaan ja minkälaiset sisällöt saavat näkyvyyttä. (Ks. esim. Schellewald 2023; Guinaudeau, Votta & Munger 2022) TikToken algoritmit suosivat helposti avautuvia ja jaettavia sisältöjä, mikä tekee memeettisistä sisällöistä erityisen

näkyviä. Liian polarisoivien sisältöjen näkyvyyttä saatetaan rajoittaa ja palvelu voi jopa poistaa tällaisia sisältöjä tai rajoittaa niitä jakavien tilien toimintaa. Sometutkija Brooke Erin Duffy on esittänyt *NBC Newsin* haastattelussa, että sisällöntuottajat saattavat pyrkiä tietoisesti jakamaan sosiaalisessa mediassa kevyttä ja vähemmän polarisoivaa sisältöä, jotta julkaisut eivät jää algoritmin jalkoihin ([NBC News 18.6.2024](#)). Palestiinalaisten ääniä on tuotu esiin TikTokin suosituimpia videoformaatteja hyödyntämällä ja tietoa konfliktista on jaettu esimerkiksi meikkausvideoiden tai ”story time” -videoiden avulla. Näin tietoa on pystytty jakamaan videoilla, jotka istuvat hyvin TikTokin algoritmiin ja joita myös tarjotaan laajalle yleisölle. ([Vice 13.12.2023](#)) Tämä on ylipäätään TikTok-sisällöntuottajille hyvin tyypillinen keino välittää vakaviakin aiheita leikkillisellä tavalla (ks. esim. Hakola, Pönni & Sihvonen 2025, 5-6; Cervi & Divon 2023; Cervi & Marín-Lladó 2022; Seppälä 2022).

Sosiaalisen median palveluja on syytetty erityisesti palestiinalaisten tuottamien ja palestiinalaisia tukevien sisältöjen systemaattisesta sensuroinnista. Vaikka erityisesti Metan palvelut Instagram ja Facebook ovat olleet tarkastelun kohteena, monet uutismediat ovat nostaneet esille epäilyksiä TikTokin harjoittamasta sensuurista, joskin TikTok itse on kieltänyt asian. ([HRW 21.12.2023](#); [Amnesty International 27.10.2023](#); [Al Jazeera 24.10.2023](#); [The Express Tribune 23.1.2025](#); ks. myös Aboubakr 2025)

Affektit, parasosiaalisuus ja viestinnän vaikuttavuus

Sosiaalisen median dynamiikka perustuu tunteiden herättämiselle ja tunteet vaikuttavat näkyvyyteen, vuorovaikutukseen, yleisön sitoutumiseen ja viestin vaikuttavuuteen. Tässä luvussa avaan tutkimukselleni keskeisiä, tunnepitoisten sisältöjen ja reaktioiden tutkimiseen soveltuvia käsitteitä.

Aristoteles loi jo antiikin aikana pohjan vaikuttavan viestinnän ymmärtämiselle. Hän esitti puheen vaikuttavuuden koostuvan järkeen ja älyyn vetoamisesta, tunteisiin vetoamisesta sekä puhujan luotettavuudesta ja uskottavuudesta. (Isotalus 2023, 31) Pekka Isotalus yhdistää Aristoteleen retoriikan somevaikuttajien viestintään ja kirjoittaa, miten vaikuttavuuden keinot ovat someviestinnässä läsnä, mutta miten sosiaalisessa mediassa viestijän rooli on korostunut. (Isotalus 2023, 31)

Myös tässä tutkimuksessa nämä klassiset retoriset keinot korostuvat tarkastellessani erityisesti tunteisiin vetoavia sisältöjä sekä viestijän roolia. Tunteisiin vetoaminen on voimakas retorinen

keino ja myös keskeinen osa sosiaalisen median dynamiikkaa. Alustojen algoritmit suosivat affektiivisia, voimakkaita reaktioita herättäviä sisältöjä. Tunnepitoisilla sisällöillä voidaan hakea näkyvyyttä ja niillä viihdytetään ja sitoutetaan yleisöä ja pyritään vaikuttamaan ihmisten toimintaan ja mielipiteisiin. (Tuomi 2025; ks. myös Wahl-Jorgensen 2019, 149)

Tarkastelen tunnelatautuneita audiovisuaalisia sisältöjä sekä yleisön reaktioita ja kommentteja hyödyntäen affektin käsitettä. Affekti on monitulkintainen käsite, jonka tulkinassa hyödynnän tässä tutkimuksessa Anna Rantasilan (2018) määritelmää. Hän viittaa affekteista puhuessaan kehollisiin, diskursiivisesti jäsentymättömiin tunneintensiteetteihin sekä diskursiivisesti nimettyihin tunteisiin. (Rantasila 2018; ks. myös Wahl-Jorgensen & Pantti 2021; Oikkonen 2017) Määritelmä huomioi affektin ja tunteen toisiinsa limittyvän luonteen sekä niiden erottamiseen liittyvät vaikeudet. Affekti ei ole kuitenkaan vain yksilöllinen tunne, vaan myös sosiaalisesti rakentuva ilmiö. Affekteja laajasti tutkinut Sara Ahmed korostaa affektien sosiaalisuutta ja sitä, miten affektit muodostuvat sosiaalisessa vuorovaikutuksessa ja myös kiinnittyvät tiettyihin symboleihin, kehoihin tai kuviin. Tätä kiinnittymistä Ahmed kuvaa käsitteellä ”tahmaisuus”, jolla hän viittaa siihen, miten tunteet kiertävät ja kietoutuvat kulttuurisesti ja historiallisesti merkityksellisiin asioihin ja tekevät niistä affektiivisesti latautuneita. (Ahmed 2014; ks. myös Rantasila 2018)

Affekti on keskeinen käsite, kun tutkitaan emotionaalisesti latautunutta sisältöä sosiaalisessa mediassa. Esimerkiksi Gazan sotaa käsittelevissä TikTok-julkaisuissa tietyt symbolit, kuten Palestiinan lippu, palestiinalainen keffiyeh-huivi tai tietyt ääniraidat, voivat kantaa mukanaan voimakasta affektiivista latausta. Ne voivat herättää kehollisia reaktioita, vaikuttaa tunteisiin ja ohjata käyttäjien osallistumista, jakamista tai kommentointia.

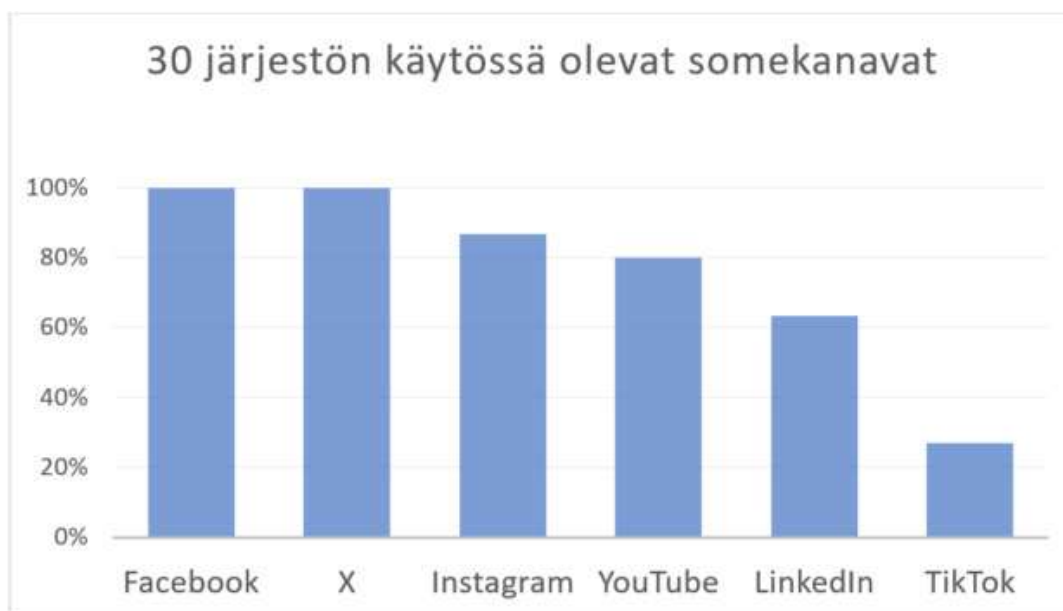
Tähän liittyen tarkastelen yleisön sisällöntuottajiin muodostamia emotionaalisia kytköksiä myös parasosiaalisuuden kautta. Parasosiaalisuuden käsitettä käytetään usein kuvaamaan mediaesiintyjän ja yleisön välille muodostuvaa, emotionaalisesti merkityksellistä, joskin usein yksipuolista, suhdetta, jossa yleisö kokee tuntevansa mediassa esiintyvän henkilön ilman todellista vuorovaikutusta. Parasosiaalisen suhteen käsitettä on kuitenkin myös haastettu, kun puhutaan somevaikuttajan ja yleisön välisestä suhteesta, sillä yksipuolisen suhteen sijaan somevaikuttajat ovat usein vastavuoroisessa suhteessa yleisöönsä. (Esim. Rotola-Pukkila & Isotalus 2021; Isotalus 2023; Kuuluvainen & Virtanen 2020; Reinikainen 2019)

Muun muassa Hanna Reinikainen (2019) ja Pekka Isotalus (2023) kirjoittavat, miten mediaesiintyjää kohtaan koettu sympatia, samankaltaisuus ja samaistuttavuus voivat lisätä parasosiaalisen suhteen mahdollisuutta (Reinikainen 2019; Isotalus 2023, 37). Esimerkiksi Gazassa asuvat, päivittäistä elämäänsä videobloggaavat vaikuttajat voivat herättää yleisössä kokemuksen tuttuudesta ja läheisyydestä jakaessaan lähes päivittäin sisältöjä elämästään, tunteistaan ja ajatuksistaan. Sisällöt ovat usein hyvin samaistuttavia, inhimillisiä ja tunteita herättäviä, mikä voi lisätä sisältöjen vaikuttavuutta yleisön kiintyessä henkilöön, joka tuottaa sisältöjä.

Tutkimusaineisto

Ihmisoikeusjärjestöjen ja humanitaaristen järjestöjen julkaisut

Olen hyödyntänyt ihmisoikeusjärjestöjen kartoittamisessa Human Rights Careers -sivuston kokoamaa 25 kansainvälisen ihmisoikeusjärjestön listausta ([Human Rights Career 2025](#)). Tämän lisäksi olen pyytänyt tekoälysovellus ChatGPT:ltä listausta ihmisoikeusjärjestöistä ja lisännyt alkuperäiseen 25 järjestön listaan 5 uutta järjestöä. Näin koostin 30 ihmisoikeusjärjestön listan. Tutustuin järjestöjen verkkosivuihin ja etsin tilejä sosiaalisesta mediasta kartoittaessani niiden hyödyntämiä sosiaalisen median kanavia (Kuva 1).

Kuva 1. 30 ihmisoikeusjärjestön kuusi käytetyintä somekanavaa. Kaikki järjestöt hyödynsivät Facebookia ja X:ää, myös Instagram ja YouTube olivat hyvin yleisiä. Sen sijaan TikTokiin käyttöön suhtauduttiin varauksellisemmin.

Ihmisoikeusjärjestöt hyödyntävät sosiaalista mediaa aktiivisesti. Kaikki tarkastelun kohteena olleet järjestöt hyödynsivät Facebookia ja X:ää ja myös Instagramia ja YouTubea käytettiin aktiivisesti. TikTok oli käytössä kahdeksalla tilillä, mikä tarkoittaa, että 27 % tileistä hyödynsi TikTokia viestinnässään [3]. TikTok on herättänyt runsaasti keskustelua esimerkiksi sen käytön tietoturvallisuudesta, minkä vuoksi monet organisaatiot, yrityksistä valtionhallintoon, ovat pidättäytyneet sen käytöstä (Ks. esim. Helsingin Sanomat 28.2.2023; Helsingin Sanomat 17.3.2023; Helsingin Sanomat 2.5.2025).

Kaksi kahdeksasta TikTokia käyttävästä tilistä ei tehnyt julkaisuja Gazaan liittyen, sillä Gazan konflikti ei liittynyt kyseisten järjestöjen tarkasti rajattuihin painopisteisiin. Yksi järjestöistä puolestaan ei keskittynyt varsinaisesti Gazan ihmisoikeuskysymyksiin, vaan julkaisujen painopiste oli Yhdistyneiden kansakuntien toiminnan seuraamisessa liittyen Israelin valvontaan. Viisi järjestöä teki TikTokissa sisältöä liittyen Gazan sotaan ja siihen liittyviin ihmisoikeuskysymyksiin. Järjestöt ovat Amnesty International, Human Rights Watch, Doctors Without Borders, International Committee of the Red Cross sekä UNICEF.

Tässä vaiheessa on hyvä täsmentää, mitä tarkoitan tässä tutkimuksessa puhuessani ihmisoikeusjärjestöistä. Kaikki edellä esitetyt järjestöt ovat kansainvälisiä toimijoita, joiden toiminnan ytimessä ovat ihmisoikeuskysymykset, mutta niiden painopisteet ja toimintamuodot vaihtelevat. Amnesty ja Human Rights Watch (HRW) valvovat ihmisoikeuksien toteutumista, raportoivat ihmisoikeusloukkauksista ja puolustavat ihmisoikeuksia. Doctors Without Borders (MSF), International Committee of the Red Cross (ICRC) sekä Yhdistyneiden kansakuntien alainen UNICEF tarjoavat konkreettista humanitaarista apua kriisialueilla. Kolme jälkimmäistä järjestöä voidaan luokitella humanitaarisiksi järjestöiksi, mutta tässä artikkelissa käytän yhteneväisyyden vuoksi sanaa ”ihmisoikeusjärjestö” puhuessani ihmisoikeus- ja humanitaarisista järjestöistä.

Tutkimusaineistoni ihmisoikeusjärjestöjen julkaisuja käsittelevä osuus koostuu näiden viiden ihmisoikeusjärjestön Gazaa käsittelevistä julkaisuista TikTokissa. Olen rajannut tutkimukseen kaikki järjestöjen tekemät, Gazaa käsittelevät julkaisut lokakuussa 2023 kärjistyneen konfliktin ensimmäisen vuoden ajalta, eli 7.10.2023 – 7.10.2024. Ihmisoikeusjärjestöjen osalta aineisto koostuu yhteensä 155 julkaisusta.

Palestiinalaisten sisällöntuottajien julkaisut

Olen etsinyt TikTokia hyödyntävien palestiinalaissyällöntuottajien tilejä mediassa tehdyistä listauksista ja jutuista, joissa on käsitelty palestiinalaisten sosiaalisessa mediassa jakamia videoita sotaan liittyen. Olen käynyt lävitse listauksien tilejä ja etsinyt nimenomaan TikTokissa toimivia vaikuttajia. Huomionarvoista on, että monet listaukset keskittyivät nimenomaan Instagramissa toimivien vaikuttajien kokoamiseen ja tällöin tutustuin näihin tileihin selvittääkseni, löytyikö vaikuttajilta TikTok-tiliä. Monet vaikuttajat toimivat ensisijaisesti Instagramissa ja julkaisut olivat täällä säännöllisempiä kuin TikTokissa.

Monet tileistä tuottivat sisältöä Palestiinan pääkielellä eli arabialla, mutta tähän tutkimukseen olen rajannut nimenomaan sellaisia tilejä, jotka julkaisevat sisältöä joko englannin kielellä tai englanninkielisellä tekstityksellä. Tämän olen tehnyt paitsi siksi, etten hallitse arabiankieltä ja esimerkiksi TikTokin tarjoamat käännökset ovat usein kömpelöitä, mutta myös siksi, että haluan tutkia nimenomaan kansainvälisille yleisöille kohdennettuja julkaisuja.

Lopulta valitsin toteuttamastani listauksesta tarkasteluuni kolme huomattavaa suosiota ja näkyvyyttä saanutta, täysi-ikäisen ylläpitämää julkista tiliä. Nämä tilit toimivat käyttäjänimillä @wizard_bisan1, @medohalimy ja @salehatiaa. Bisan Owda on palkittu palestiinalainen toimittaja ja aktivisti, joka on raportoinut Gazassa sodan tapahtumista aktiivisesti TikTokiin. Mohammed ”Medo” Halimy oli Gazassa asuva, palestiinalainen sisällöntuottaja, joka kuvasi someen päivittäistä elämäänsä konfliktialueella. Saleh Atia puolestaan on Euroopassa vaikuttava sisällöntuottaja, joka on omistanut sometilinsä palestiinalaisia tukevalle sisällölle. Vaikka kaikki näistä sisällöntuottajista ovat olleet aktiivisia myös muilla sosiaalisen median alustoilla, kuten Instagramissa, YouTubeissa ja Facebookissa, tämä artikkeli keskittyy nimenomaan TikTok-sisältöihin.

Palestiinalaisten sisällöntuottajien julkaisuja käsittelevä aineisto koostuu näiden kolmen tilin toteuttamasta 549 Gazan konfliktia käsittelevästä julkaisusta. Rajausaikaväli valikoitui vastaamaan ihmisoikeusjärjestöjen julkaisujen suhteen tehtyä rajausta, eli julkaisuja aikavälillä 7.10.2023 – 7.10.2024, mutta koska kaksi tileistä luotiin vasta vuoden 2024 puolella, julkaisujen tarkastelu aloitettiin ensimmäisistä julkaisuista ja päätettiin 7.10.2024. Tähän rajaukseen ovat kuuluneet kaikki sisällöntuottajien tällä aikavälillä toteuttamat julkaisut.

Tässä artikkelissa käsittelen ihmisoikeusjärjestöjen julkaisuja yhdessä ja kolmen sisällöntuottajan julkaisuja yksi kerrallaan. Olen käsitellyt sisällöntuottajien julkaisuja erikseen, jotta pystyn

vertailemaan erilaisia kommunikoinnin ja aktivismin muotoja ja tyylejä ja huomioimaan analyysissä niiden ominaispiirteitä sekä eroavaisuuksia. Esimerkiksi Bisan Owdan sekä Medo Halimyn julkaisuissa ja niiden kommentteissa on korostunut vahva yleisösuhte ja tästä syystä olen hyödyntänyt analyysissä myös parasosiaalisen suhteen käsitettä. On lisäksi huomattava, että Saleh Atian julkaisut kattoivat määrällisesti 60 % tutkimistani julkaisuista (ks. Taulukko 1). Erikseen käsiteltynä tämä antaa hyvän kuvan erilaisista julkaisutavoista ja aktivismin muodoista. On hyvä ottaa huomioon, että kaikista Gazaa käsittelevistä julkaisuista esimerkiksi äänisisällöt eivät ole enää olleet saatavilla ja julkaisuja on myös todennäköisesti poistettu niiden tekijän tai alustan toimesta.

Taulukko 1. TikTok-aineisto

	Seuraajat	Tykkäykset	Gazaa käsittelevät julkaisut
@amnesty	121.2K	1.6M	15
@humanrightswatch	73.9K	611.9K	52
@doctorswithoutborders	306.8K	2.9M	61
@icrc	46.4K	444.2K	22
@unicef	504.4K	4.8M	5
@wizard_bisan1	1.3M	18.2M	72
@medohalimy	317.4K	6.2M	49
@salehatiaa	1.3M	139.8M	428

Tutkimuksen haasteet ja tutkimusetiikka

Haastetta tutkimukseen on tuottanut esimerkiksi se, että TikTokissa monilla palestiinalaisilla vaikuttajilla ei ole käytössään verified-leimaa, joka kertoisi tilin olevan vahvistettu ja aito [4]. Etsiessäni vaikuttajien tilejä TikTokista lähes identtisellä nimimerkillä saattoi löytyä kymmeniä tilejä, joissa kaikissa käytettiin saman henkilön kuvaa, kuvauksessa esiinnyttiin tänä henkilönä ja tileille oli jaettu henkilön oikeita sisältöjä esimerkiksi Instagramin puolelta. Näillä tileillä oli jopa kymmeniätuhansia seuraajia, mikä hankaloitti entisestään henkilöiden aitojen tilien löytämistä. Samalla TikTok myös saattoi piilottaa vaikuttajien oikeita tilejä hakutuloksista tai jopa poistaa tilejä niiden sisältämän, raskaankin sotakuvaston vuoksi. Tämän vuoksi monilla TikTokin sisällöntuottajilla myös on käytössään useita tilejä ja varalla olevia tilejä myös saatetaan mainostaa siltä varalta, että varsinainen tili poistettaisiin.

Myös feikkitilit ovat kuitenkin TikTokille hyvin tyypillisiä ja niitä käytetään runsaasti sellaisten sisältöjen kanssa, jotka ovat resonoineet TikTokin käyttäjissä ja saaneet huomiota. Tämä tekeekin TikTok-tilien tutkimisesta haastavaa silloin, kun on toiveena tarkastella tiettyjen henkilöiden tilejä ja

heidän jakamia sisältöjä – erityisesti kun kyse ei ole maailmanluokan näyttelijöiden, urheilijoiden tai muusikoiden vahvistetuista tileistä. Vaihtoehtona olisi tietysti ollut tarkastella Gazaa käsitteleviä julkaisuja hakemalla niitä trendaavien ääniraitojen tai tiettyjen hashtagien perusteella kuten monessa TikTokia käsittelevässä tutkimuksessa on aiemmin tehty. (Ks. esim. Abbas et al. 2022; Cervi & Marín-Lladó 2022; Seppälä 2022) Tämä lähestymistapa on TikTokin tarkastelulle hyvin ominainen, sillä siinä missä monet muut sosiaalisen median alustat perustuvat nimenomaan tilien seuraamiselle, TikTokin feed muodostuu vahvan algoritmin ohjaamista, samojen ääniraitojen yhdistämisestä memeettisistä sisällöistä ja trendeistä. Lähestymistapa ei kuitenkaan olisi mahdollistanut sen tarkastelua, miten yksittäisillä tileillä rakennetaan tiettyä kuvaustapaa konfliktista. Tarkoituksena ei ole tarkastella vain yksittäisiä teemaan liittyviä julkaisuja, vaan tilien muodostamia narratiivisia kokonaisuuksia.

Aiheen tutkiminen on vaatinut myös paljon tutkimuseettistä pohdintaa erityisesti palestiinalaisten sisällöntuottajien julkaisujen osalta. Vaikka tutkimani tilit ovat julkisia TikTok-tilejä ja tuovat ilmi pyrkimystä välittää tietoa ja inhimillisiä kokemuksia sodasta ulkomaailmaan, aiheet ovat usein arkaluontoisia ja sisältö on monesti rakennettu videopäiväkirjan muotoon. Tutkimillani sisällöntuottajilla on paljon seuraajia ja heitä voidaan pitää TikTok-vaikuttajina, joiden tilejä on myös käsitelty mediassa, mutta olen luonnollisesti myös joutunut paljon pohtimaan tutkittavien asemaa yksityishenkilön ja julkisuudenhenkilön välimaastossa. Tähän liittyy myös huolestuttava kysymys siitä, voivatko nämä henkilöt mahdollisesti olla vaarassa jakamansa sisällön vuoksi ja sodasta raportoidessaan (Ks. esim. AbuZayad 2015; de Vries & Majlaton 2021; Abushbak, Majeed & Kusuma 2024).

Aineistonvalintaani on vaikuttanut tarkka pohdinta siitä, voiko henkilöiden esille tuominen vaikuttaa heidän turvallisuuteensa ja olen pyrkinyt valitsemaan sellaisia tilejä, jotka ovat jo olleet mediassa paljon esillä ja joilla on huomattava seuraajakunta ja näkyvyyttä. Lopulliseen tilien valintaan vaikutti myös tilien tarkoitusperien huolellinen punnitseminen, sillä halusin valita tutkimukseeni tilejä, joiden ylläpitäjät tiedostivat tilien julkisuuden ja tarkoituksella myös pyrkivät näkyvyyden saavuttamiseen. Olen tällä pyrkinyt välttämään tilannetta, jossa tutkimukseni nostaisi esiin yksityishenkilöitä, jotka eivät ole tarkoittaneet sisältöjään laajemman yleisön tarkasteltavaksi.

Olen hyödyntänyt tutkimuksessani näyttökuvia ihmisoikeusjärjestöjen sekä sisällöntuottajien julkaisuista. Ihmisoikeusjärjestöt toteuttavat julkista tehtävää ja ne jakavat sosiaalisessa mediassa julkaisuja suuren yleisön tavoittamiseksi. Sisällöntuottajien nostaminen esiin on merkityksellistä

tutkimukseni yksilöllistä, affektiivista viestintää ja yleisösuhdetta korostavan näkökulman vuoksi. Lisäksi sisällöntuottajien julkaisujen käsittely kasvottomana ja nimettömänä tuntuisi ristiriitaiselta suhteessa sisältöihin, joissa korostuu tarve tulla nähdyksi ja kohdatuksi ihmisenä ja yksilönä. Olen päättänyt anonymisoida julkaisuissa esiintyvien sivullisten ihmisten kuvat sekä nimet, sillä niiden esille tuominen ei ole tarkoituksenmukaista tutkimukseni kannalta.

Mohammed ”Medo” Halimy kuoli Israelin iskussa tehdessäni tätä tutkimusta. Päätös sisällyttää hänen tilinsä tutkimukseen vaati erityisen huolellista eettistä harkintaa. Tilin tutkiminen ei enää kohdistunut elossa olevaan ja itse omaa näkyvyyttään hallitsevaan sisällöntuottajaan, vaan tilanteeseen, jossa toimijuus on kuoleman myötä pysyvästi muuttunut, eikä hän enää voi päättää tilin sisällöstä tai vaikuttaa esimerkiksi julkaisujen keräämiin kommentteihin. Halimyn perhe otti tilin haltuunsa hänen kuolemansa jälkeen ja jakoi siellä vielä joitakin julkaisuja. Myös vanhat julkaisut jätettiin hänen perheensä toimesta näkyviin. Halimyn kuolema on vaikuttanut yleisön suhtautumiseen hänen julkaisuihinsa ja kuoleman jälkeen myös vanhojen julkaisujen kommenttikentät täyttyivät Halimyä seuranneiden ihmisten kollektiivisesta surusta ja muistamisesta. Tutkijalle aineiston käsittely on vaatinut erityistä sensitiivisyyttä, jotta aineiston analyysi ei välineellistä surua tai muistoa, vaan tunnustaa sen inhimillisen merkityksen.

Tutkimusaihe itsessään on raskas, kiistanalainen ja myös emotionaalisesti kuormittava. Tämän vuoksi myös jatkuva itsereflektio sekä omien tunteiden ja reaktioiden tiedostaminen ja niiden käsittely ovat merkittävä osa tutkimusprosessia.

Ihmisoikeusjärjestöjen Gazaa käsittelevät julkaisut

Tarkastelen seuraavaksi aineistonani toimivien ihmisoikeusjärjestöjen julkaisuja.

Kansalaisjärjestöjen verkkosivujen ja sosiaalisen median käyttöä tutkinut Matti Nelimarkka on huomionut, miten kansalaisjärjestöjen verkkosivut muistuttivat niiden alkuvaiheessa lähinnä yksisuuntaista tiedotusta, mutta sivustojen toimintamahdollisuuksien kehittyminen ja sosiaaliseen mediaan siirtyminen lisäsivät myös yleisön osallistumisen ja vuorovaikutuksen mahdollisuuksia (Nelimarkka 2016). Sosiaalisen median palvelut ovat edellyttäneet järjestöiltä sopeutumista palvelujen affordansseihin sekä eri palvelujen sisäisiin kulttuureihin. Tämä näkyi myös järjestöjen TikTok-viestinnässä, jossa järjestöt hyödynsivät vakavien ja informatiivisten sisältöjen ohella alustalle ominaista viihteellisyyttä ja leikillisyyttä.

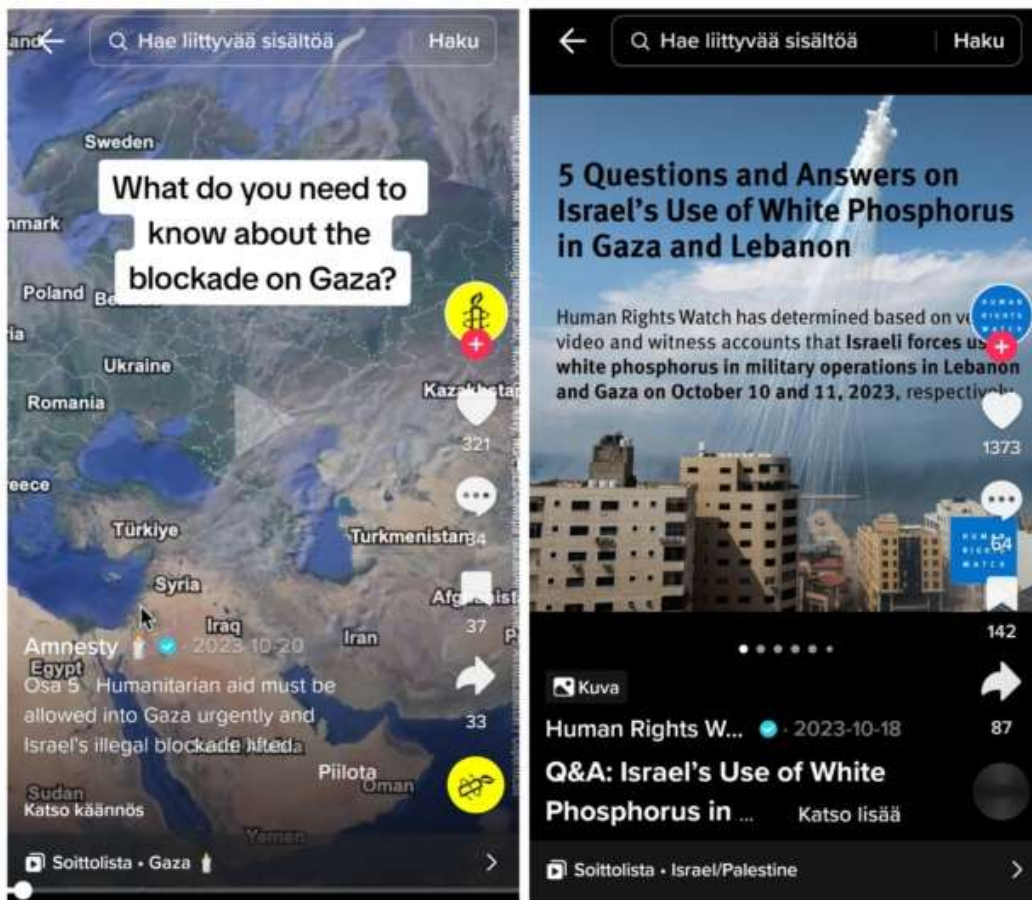
Amnesty hyödynsi tilillään runsaasti TikToken ajankohtaisia trendejä ja huumoria ja tilillä on esimerkiksi listattu jokaiselle horoskoopille oma suosikkikohta ihmisoikeusjulistuksesta. Human Rights Watch puolestaan loi seuraajilleen erilaisia tietovisoja, joiden avulla nämä saattoivat testata omaa tietämystään ihmisoikeuskysymyksistä. Voidaan siis sanoa, että järjestöt kyllä sovittivat yleisviestintäänsä myös TikToken leikilliseen kulttuuriin. Tästä huolimatta konfliktien ympärille keskittynyt viestintä poikkesi tällaisista leikillisistä konventioista paljonkin. Gazaa käsittelevät julkaisut olivat ymmärrettävästikin hyvin vakavia sävyiltään ja näissä julkaisuissa ei käytetty leikillistä otetta tai hyödynnetty memeettisiä trendejä. Julkaisut keskittyivät vahvasti tietopakettien kokoamiseen sekä sodan raportointiin ja sen inhimillisten vaikutusten näkyväksi tekemiseen.

Hyödynnän järjestöjen Gazaa käsittelevien julkaisujen analyysissä sekä ihmisoikeusjärjestöjen toiminnan ymmärtämisessä Matthew Powersin käsitystä järjestöjen rooleista yhteiskunnassa (Powers 2018). Hän on kartoittanut kansalaisjärjestöjen julkista viestintää ja nimennyt niille neljä roolia. Nämä roolit ovat kansalaisjärjestöjen toimiminen asiantuntijoina, vaikuttajina, keskustelun mahdollistajina ja kriitikoina. Powers näkee, että kansalaisjärjestöt toteuttavat aktiivisesti erityisesti asiantuntijan ja vaikuttajan rooleja. (Powers 2018, 156–169) Asiantuntijaroolissa järjestöjen tehtävä on faktoihin ja todistusaineistoon perustuvan ja dokumentoidun tiedon tuottaminen ja sen välittäminen ihmisille. Järjestöjen uskottavuus tiedonvälittäjinä rakentuu läpinäkyvyydelle ja todistusaineistolle. (Powers 2018, 156–157)

Ihmisoikeusjärjestöjen TikTok-julkaisut keskittyivät usein vahvasti informaation välittämiseen, joka on nimetty voittoa tavoittelemattomien järjestöjen ensisijaiseksi somenkäytön tavoitteeksi jo 2010-luvun alkupuolella, jolloin erityisesti Twitteriä hyödynnettiin aktiivisesti 140-merkkiin tiivistettyjen tietopakettien välittämiseen (Lovejoy & Saxton 2012; ks. myös Campbell & Lambright 2020). TikToken käytön yhteydessä julkaisut ovat painottuneet audiovisuaalisiin sisältöihin, joissa kuvatekstit ovat jääneet usein pienemmälle huomiolle.

Julkaisuissa käytettiin sodan etenemistä kuvaavia infografiikoita ja jaettiin viikoittaista tilannetta tarkastelevia viikkokatsauksia sekä tietoiskuja. TikTok-julkaisut toimivat ajankohtaisena mediana, josta jaettiin konfliktin uusimmat käänteet ja pidettiin yleisö ajan tasalla myös kansainvälisistä kuulemisista ja päätöksistä sotaan liittyen. Infopakettien avulla julkaisuissa voitiin avata esimerkiksi sotaan kohdistuvaa lainsäädäntöä tai jakaa tietoa valkoisesta fosforista sekä sen käytöstä siviiliväestöä vastaan (ks. kuvat 2 & 3). Järjestöt jakoivat myös yleispäteviä julkaisuja konflikteista.

Gazaa voitiin käyttää yhtenä esimerkkinä, mutta aina yksittäisiä konflikteja ei nostettu erikseen esille.

Kuvat 2 & 3. Amnesty 20.10.2023 & HRW 18.10.2023. Järjestöt julkaisivat tileillään runsaasti infopaketteja, joissa esitettiin tiiviisti ja yleistajuisesti tietoa konfliktiin liittyen.

Powersin mukaan toisena järjestöjen merkittävänä roolina korostuu asiantuntijuuden rinnalla vaikuttaminen. Tämän tarkoituksena on lisätä tietoisuutta sekä osallistaa kansalaisia mukaan vaikuttamiseen. Tiedonvälitys itsessään ei riitä, vaan sen pitää herättää tunteita ja huomiota. (Powers 2018, 157–158) Ihmisoikeusjärjestöjen julkaisuille olikin tyypillistä sekoittaa vahvan informatiivisiin sisältöihin myös tunteisiin vetoavia elementtejä. Saatettiin esimerkiksi kuvata sodan keskellä asuvan paikallisen tai paikalla toimivan ihmisoikeusjärjestön työntekijän kertomusta sodasta ja samassa yhteydessä jakaa lukuja siitä, miten monta siviiliä oli kuollut ja moniko oli menettänyt kotinsa.

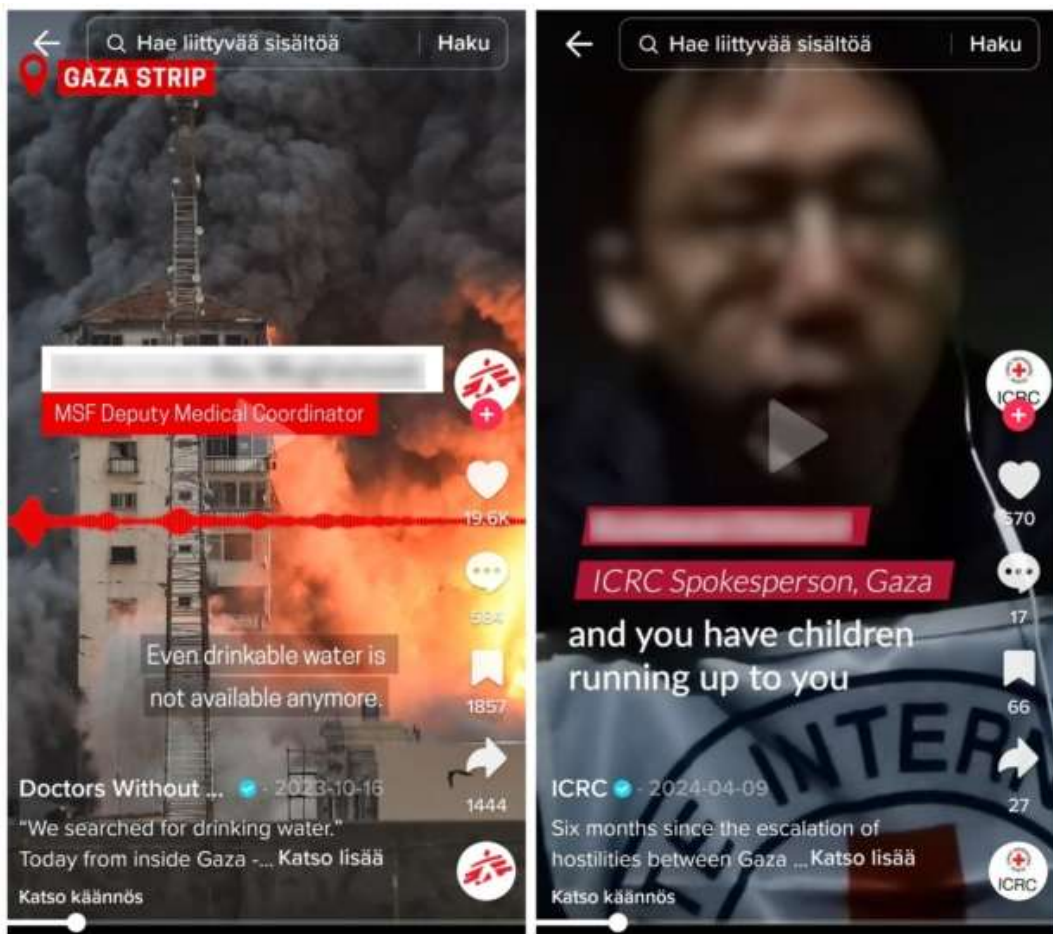
Julkaisuissa pyrittiin uhrilukujen ja tapahtumien listaamisen lisäksi myös kuvaamaan sodan inhimillisiä vaikutuksia ja konkretisoimaan, miten esimerkiksi Israelin saarrosta johtuva veden, ruoan ja lääketarvikkeiden puute sekä polttoaineiden ja sähkön katkaisu vaikuttivat niin siviilien

kuin avustustyöntekijöidenkin arkeen ja johtivat esimerkiksi lasten nälkiintymisiin ja sairastumisiin. Nämä teemat humanitaarisen kriisin laajuudesta ja erilaiset konkreettiset esimerkit sen ilmenemisestä ovat olleet toistuvia teemoja järjestöjen julkaisuissa ja ylipäättään palestiinalaisnäkökulmia korostavissa humanitaarisissa julkaisuissa (ks. esim. [OCHA 7.10.2024](#)), mikä korostaa vahvasti järjestöjen suosimia, hätään ja avuntarpeeseen nojaavia narrativeja (Pantti 2018; Pantti 2021).

Julkaisuissa korostui ajantasaisen tiedon välittäminen tapahtumien keskiöstä. Gazassa työskentelevät avustustyöntekijät ja yhteyshenkilöt välittivät paikan päältä videoita, joissa tarjottiin sisäpiirin näkökulmaa tilanteeseen. Julkaisuissa nojattiin tähän päivittäiseen ja lähes reaaliaikaiseen raportointiin tapahtumien kulusta. Videoita toteutettiin tyypillisesti älypuhelimella kuvaamalla itseä tai ympäristöä. Erityisesti itseä kuvaavissa, vaihtelevan laatuissa videoissa korostui autenttisuus ja kasvokuvat heijastivat avustustyöntekijöiden tunnereaktioita ja uupumusta. Videot välittivät äärimmäisen raskasta tilannetta ja esimerkiksi Doctors Without Borders -järjestön julkaisut kuvasivat epätoivoisia olosuhteita, jossa jäljellä olevissa sairaaloissa työskentelevät ihmiset joutuivat toimimaan (Kuvat 4 & 5). Niissä kuvattiin työskentelyä silloin kun tarvittavia tiloja, lääkintätarvikkeita tai sähköä ei ollut tai kun avuntarvitsijoita oli niin paljon, ettei kaikkia pystytty auttamaan ja vammat olivat usein vakavia. Julkaisuja tehtiin esimerkiksi siitä, miten leikkauksia jouduttiin suorittamaan sairaaloiden käytävillä ilman anestesiaa tai kipulääkkeitä. Myös ihmisoikeusjärjestöjen yhteyshenkilöiden lähettämiä ääniviestejä julkaistiin. Tällöin ääniviestiin yhdistettiin usein videokuva alueelta (Kuva 4). Videot oli lähes aina myös tekstitetty, mikä on myös TikTokin suositteloima käytäntö, sillä monet TikTokin käyttäjät katsovat videoita ilman ääniä ([SupplyGem 11.4.2024](#)).

Henkilökohtaisen ja tunteisiin vetoavan ulottuvuuden lisääminen julkaisuihin on toiminut huomiota ja empatiaa herättävänä tehokeinona (ks. esim. Tuomi 2025). Viestintätieteilijä Mervi Pantti kirjoitti jo vuonna 2009 journalismin tunteellistumista käsittelevässä artikkelissaan siitä, miten ihmisten kokemukset ja tunteet voivat toimia yleisölle yleisluontoista raportointia ja tilastoja kiinnostavampana tiedontuottamisen lähtökohtana (Pantti 2009, 194). Aiemmin tunteita ja rationaalisuutta on pidetty toistensa vastakohtina ja emotionaalisia narrativeja on vierastettu tiedonvälityksessä tai jopa pidetty asiasisältöjen vihollisena, mutta nykyisessä mediaympäristössä niistä on tullut tärkeä osa vaikuttavaa viestintää (ks. esim. Wahl-Jorgensen 2019; Tuomi 2025). Erityisesti avustustyöntekijöiden tunnepitoiset kuvaukset työstä kriisialueella saivat osakseen

runsaasti yleisön empatiaa. Kommenteissa osoitettiin tukea, myötäelämistä ja kiitettiin avustustyöntekijöitä näiden tekemästä, arvokkaana pidetystä työstä.

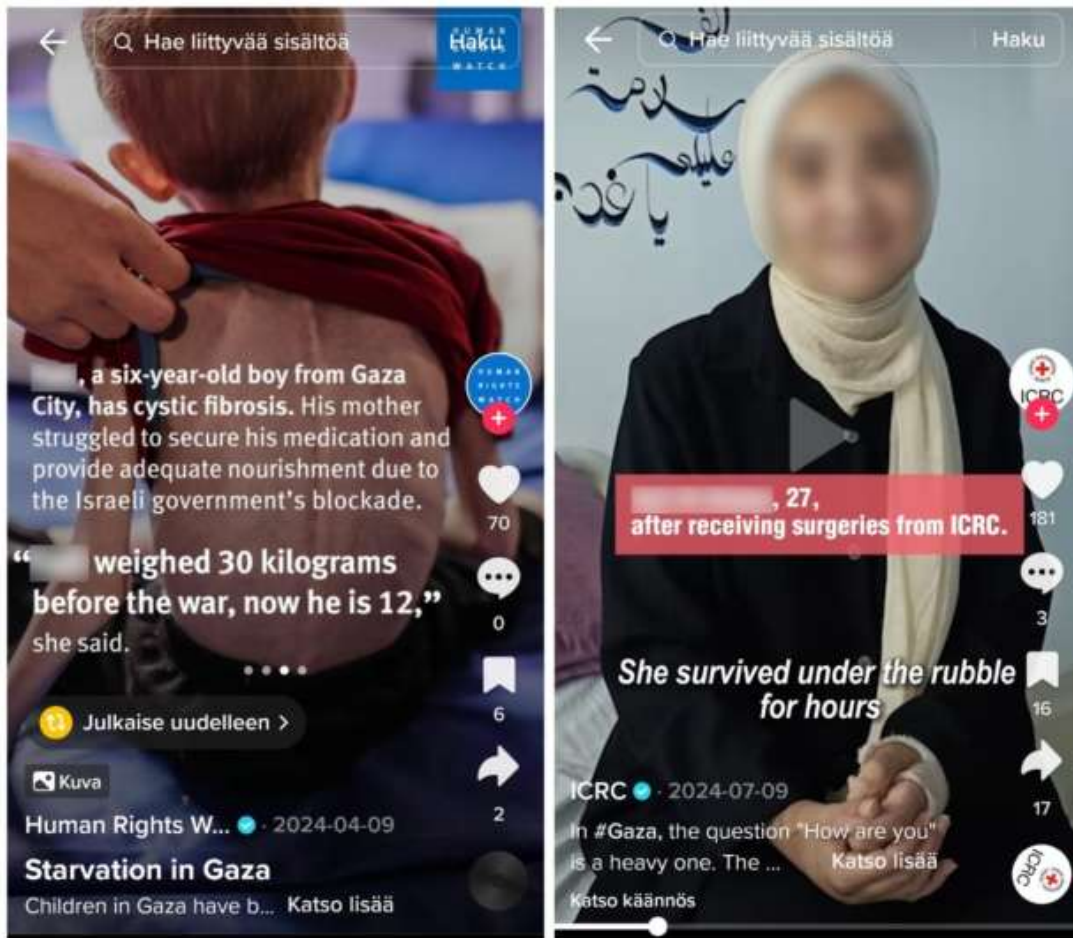
Kuvat 4 & 5. MSF 16.10.2023 & ICRC 9.4.2024. Ihmisoikeusjärjestöt jakoivat paljon julkaisuja, joissa konfliktialueella toimivat työntekijät raportoivat omia kokemuksiaan alueelta.

Julkaisujen avulla pyrittiin tekemään näkyväksi usein tilastojen taakse piiloon jäävää, inhimillistä ulottuvuutta. Sodan tuhojen kuvaaminen ja ihmisten henkilökohtaiset kertomukset sen vaikutuksista sekä näihin liitetyt voimakkaat tunteet inhimillistävät sodan narratiiveja ja antavat niille kasvot. Mervi Pantti on kirjoittanut siitä, miten tavallisten ihmisten kertomukset tuovat tapahtumia lähemmäs yleisöä, mikä myös vahvistaa tapahtumiin liittyvää tunnepitoisuutta (Pantti 2009, 199). Tunteisiin vetoavien sisältöjen kautta voidaan herättää voimakkaita tunnereaktioita, vahvistaa empatiaa, yhteenkuuluvuuden tunteita, moraalista pohdintaa ja tarvetta poliittisiin kannanottoihin (Ks. esim. Abushbak, Majeed & Kusuma 2024; Pantti 2009). Tunnereaktiot vaikuttavat ylipäättään sosiaalisessa mediassa vahvasti siihen, minkälaiset sisällöt saavat huomiota ja miten sisältöjä tuotetaan, kulutetaan ja jaetaan eteenpäin (Sihvonen 2023, 68; Hakola, Pönni & Sihvonen 2025; Pelevina & Sihvonen 2023; Wahl-Jorgensen 2019).

Erityistä huomiota julkaisuissa kiinnitettiin lasten kokemuksiin ja lasten hätää tuotiin esille kertomuksien ja audiovisuaalisten keinojen avulla. Lapsia kuvattiin esimerkiksi raunioiden keskellä ja sanoman vahvistamisessa julkaisuissa käytettiin usein surumielistä, melankolista taustamusiikkia. Erilaisten affektiivisten keinojen avulla julkaisuilla pyritäänkin vaikuttamaan ihmisten mielipiteisiin ja näkemyksiin. Tunteiden avulla haetaan tietynlaisia reaktioita ja niin affektiiviset sisällöt kuin tunteiden sanoittaminenkin toimivat keinoina luoda ja muovata ihmisten tunteita tapahtumista. (Wahl-Jorgensen & Pantti 2021; Pantti 2009, 194) Pantin mukaan tunteiden herättäminen onkin usein humanitaaristen narratiivien keskiössä ja tunteiden avulla pyritään paitsi saamaan huomiota, myös kannustamaan ihmisiä toimimaan oikein (Pantti 2021, 17).

Monet julkaisuista herättivätkin yleisössä runsaasti tunnepitoisia reaktioita, joita tuotiin esille julkaisujen kommenttikentissä. Gazaa käsittelevien julkaisujen kommenttoijat vaativat tulitaukoa ja miehityksen lopettamista, kiittivät tiedon jakamisesta ja myös osoittivat surua ja tiedustelivat, miten voitaisiin osallistua auttamiseen. Samalla jaettiin paljon Palestiinaa tukevia sloganeita ja kommentteja, joilla pyrittiin saavuttamaan lisänäkyvyyttä julkaisuille.

Toisaalta järjestöjä myös kritisoitiin. Kommenteissa saatettiin kyseenalaistaa järjestöjen toimintaa ja vaatia enemmän ja konkreettisempia toimia sekä vastuussa olevien saattamista oikeuden eteen. Monien aihetta käsittelevien julkaisujen kommenttikentissä käytiin runsaasti kiivasta keskustelua siitä, kuka konfliktista oli vastuussa, ketkä olivat syyllisiä ja ketkä uhreja, ja kenellä ylipäätään oli oikeus alueisiin. Israelin ja Palestiinan välinen konflikti on ylipäätään yksi polarisoivimmista aiheista, joka kytkeytyy syviin historiallisiin, poliittisiin, ideologisiin ja uskonnollisiin kipukohtiin ja herättää kansainvälisesti voimakkaita ja keskenään ristiriitaisia tulkintoja. Aiheen polarisoitunut luonne oli myös hyvin näkyvästi esillä kommenteissa, joissa ihmiset jakautuivat vahvasti Israelin tai Palestiinan puolelle ja keskustelu kärjistyi voimakkaisiin vastakkainasetteluihin ja vihollisena nähdyn osapuolen epäinhimillistämiseen.

Kuvat 6 & 7. HRW 9.4.2024 & ICRC 9.7.2024. Ihmisoikeusjärjestöjen julkaisut sisälsivät sotaa inhimillistäviä tarinoita yksilöiden kokemuksista.

Vaikka järjestöjen jakamilla, tunnelautuneilla, ”tahmaisilla” sisällöillä on perusteltavissa oleva ja vahva strateginen tarkoituksensa konfliktin näkyväksi tekemisessä sekä ihmisten empatian ja auttamisen tarpeen vahvistamisessa, kertomuksien narratiivit ovat usein yksipuolisia ja keskittyvät kuvaamaan ihmisiä uhrinposition ja avuntarpeen kautta. Toisaalta järjestöjen julkaisuissa konfliktialueella elävien ihmisten kokemuksia ja tarinoita (Kuvat 6 & 7) on valittu myös sen mukaan, että ne tukevat järjestöjen viestintää ja näiden valitsemissa näkökulmissa. Tähän liittyen myös Mervi Pantti on nostanut esille, miten perinteiset kriisikuvaukset usein korostavat ulkopuolista apua ja passivoivat uhreja. Hän kirjoittaa, miten tämä voi paitsi normalisoida ihmisten kärsimystä, myös irtaannuttaa tapahtumia niiden yhteiskunnallisista ja poliittisista konteksteista. Tämä puolestaan voi ylläpitää olemassa olevia yhteiskunnallisia valta-asetelmia ja eriarvoisuutta. Hän korostaakin ihmisten oman toimijuuden ja äänen vahvistamisen merkitystä. (Pantti 2018; Pantti 2021)

Monet ihmisoikeus- ja humanitaariset järjestöt painottavat toiminnassaan vahvasti puolueettomuutta ja pyrkivät korostamaan viestinnässään hätätilaa ja avuntarvetta sen sijaan, että otettaisiin kantaa kriisien laajempiin taustatekijöihin ja konteksteihin (Powers 2018; Pantti 2021). Esimerkiksi Gazan kontekstissa järjestöt korostavat ihmisten kärsimystä ja avuntarvetta ja usein välttävät ottamasta kantaa kriisin poliittisiin syihin ja vastuisiin. Tästä huolimatta järjestöt eivät vain passiivisesti kuvaa tapahtumia, vaan ne myös aktiivisesti rakentavat kuvaa katastrofeista ja kriisitilanteista. (Pantti 2021) Ne päättävät, mitä kerrotaan ja mitä jätetään kertomatta, mihin keskitytään, miten tapahtumia kuvataan, kenen näkökulmasta ja kenelle annetaan ääni. Sosiaalisessa mediassa rakennetaan merkityksiä ja narrativeja ja pyritään vaikuttamaan ihmisten näkemyksiin ja hakemaan reaktioita ja kannustamaan toimintaan. Järjestöt rakentavat kuvaa niin järjestöjen omasta toiminnasta, sodasta kuin sen uhreistakin.

Yhtenä ihmisoikeusjärjestöille asetettuna roolina on kriitikkona toimiminen, joka viittaa odotukseen siitä, että järjestöt ottaisivat enemmän kantaa, paljastaisivat rakenteellisia ongelmia ja uskaltaisivat kritisoida valtaa. Toisaalta Powers nostaa esille, että järjestöt eivät tässä suhteessa ole useinkaan radikaaleja toimijoita. Vuonna 2018 julkaistussa, Powersin laajassa kansalaisjärjestöjä käsittelevässä tutkimuksessa todettiin, miten järjestöt olivat varovaisia vuorovaikutuksen kanssa ja varoivat negatiivisen huomion keräämistä. Sosiaalista mediaa hyödynnettiin vielä perinteisen median konventioita jäljitellen lähinnä tiedon välittämiseen. (Powers 2018, 154–160) Vaikka järjestöt muuten hyödynsivät TikTokia monipuolisesti, Powersin huomiot näkyivät myös järjestöjen Gazaa käsittelevissä julkaisuissa, joissa julkaisut keskittyivät tiedonvälitykseen ja järjestöt eivät erikseen kannustaneet keskusteluun tai esimerkiksi reagoineet yleisön kommentteihin ja kysymyksiin.

Puolueettomuus, vanhojen uutisnormien seuraaminen ja pyrkimys negatiivisten reaktioiden välttämiseen saattavat kuitenkin myös ironisesti johtaa negatiivisiin reaktioihin tilanteessa, jossa järjestöiltä odotetaan selkeitä kannanottoja. Esimerkiksi Gazaa käsittelevien TikTok-julkaisujen kommentteista nousi toistuvasti esiin yleisön odotus selkeämpiin kannanottoihin ja myös kriisistä vastuussa olevien esille tuomiseen. Tämä nosti paikoin negatiivisia reaktioita niin Palestiinan kuin Israelinkin tukijoilta.

Järjestöt toivat tyypillisesti esille sekä palestiinalaisten että israelilaisten siviilien kärsimystä. Palestiinalaisten siviilien avuntarpeesta puhuttiin järjestöjen julkaisuissa huomattavasti enemmän, mitä selittää esimerkiksi Gazan vakava humanitaarinen kriisitila (ks. esim. OCHA 7.10.2024). Israelia

puolustavat kommentoijat saattoivat kyseenalaistaa sitä, miksi järjestöt keskittyivät palestiinalaisten kärsimykseen israelilaisten panttivankien sijaan. Kun järjestöt ottivat julkaisuissa huomioon myös israelilaisten panttivankien vapauttamisen tarpeen, monet kommentoijat kokivat tämän takin kääntämisenä aiemmasta palestiinalaisten siviilien tuesta, vaikka järjestöt pyrkivät toiminnassaan olemaan avuntarvitsijan puolella, kansalaisuudesta riippumatta.

Ihmisoikeusjärjestöjen julkaisuissa esimerkiksi vaadittiin toistuvasti aselepoa ja siviileihin kohdistuvien rikosten lopettamista, mutta järjestöt saattoivat myös puhua passiivissa ja jättää mainitsematta, keneltä toimintaa tarkalleen ottaen vaadittiin. Näin julkaisujen sanoma itsessään saattoi paikoin jäädä ilman todellista pontta tai vahvaa kannanottoa, mikä aiheutti kommenttikentissä turhautuneisuutta. Tietoinen pyrkimys puolueettomuuteen saattoi siis myös johtaa kokemukseen siitä, etteivät järjestöt olleet uhrien puolella tai pyrkineet todella vaikuttamaan vallitsevaan tilanteeseen. Konflikti on globaalisti vahvasti polarisoitunut aihe ja siitä keskustelevalta vaaditaan vahvoja kannanottoja ja puolen valitsemista, mikä asettaa ihmisoikeusjärjestöt hankalaan asemaan tilanteessa, jossa järjestöt pyrkivät puolueettomasti viestimään ihmisoikeusrikkomuksista ja avun tarpeesta.

Palestiinalaiset sisällöntuottajat sodan kuvaajina

Tarkastelen seuraavaksi kolmen palestiinalaisen sisällöntuottajan Gazan konfliktia käsitteleviä julkaisuja. Kaksi ensimmäistä sisällöntuottajaa, Bisan Owda ja Medo Halimy, ovat jakaneet runsaasti heidän omaan elämäänsä liittyviä tunnepitoisia sisältöjä, ja luoneet näin voimakkaita, parasosiaalisia suhteita seuraajiinsa. Kolmas esimerkki tarjoaa mielenkiintoisen vertailukohdan ja erilaisen lähestymistavan, sillä Saleh Atian julkaisut eivät henkilöidy vahvasti häneen ja ne eivät näin ollen myöskään ole herättäneet yleisöltä vastaavaa suhdetta julkaisijaan. Tästä johtuen Bisan Owdan ja Medo Halimyn sisältöjä analysoidessani keskityn erityisesti affekteihin, parasosiaaliseen suhteen ja toimijuuden rakentumiseen, kun taas Saleh Atian julkaisujen kohdalla huomioni on kiinnittynyt erityisesti erilaisiin vaikuttamisen keinoihin sekä pyrkimykseen palestiinalaisidentiteetin näkyväksi tekemiseen ja vastarintaan.

Bisan Owda

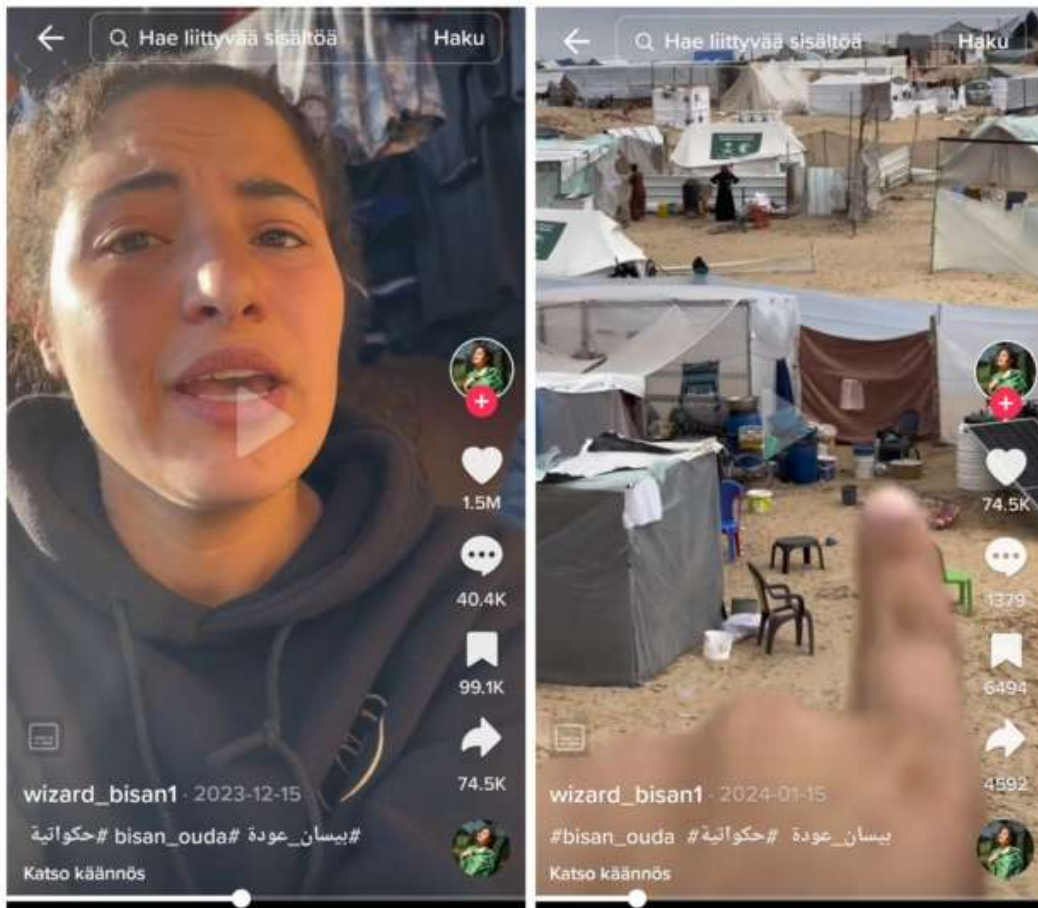
@wizard_bisan1 eli Bisan Owda on yksi seuratuimpia ja tunnetuimpia palestiinalaisvaikuttajia. Bisan on kuvannut jokapäiväistä elämäänsä sodan runtelemasta Gazasta Instagramiin ja TikTokiin.

Hän on journalisti ja aktivisti, joka on myös voittanut Emmy-palkinnon sekä Peabody-palkinnon sotaa kuvaavasta dokumentistaan ([Al Jazeera 26.9.2024](#); [Peabody 2023](#)). Jo ennen sotaa Bisan on toiminut ihmisoikeusaktivistina ja tehnyt vapaaehtoistyötä erityisesti nuorten, naisten ja ilmastonmuutoksen parissa. Hän on myös toiminut EU:n hyvätahdon lähettiläänä. ([UN Women 28.8.2023](#); [EU Neighbours South 2025](#))

Bisanin julkaisut alkavat tyypillisesti sanoilla ”Hi everyone this is Bisan from Gaza and I’m still alive.” Bisanin julkaisut kuvasivat hänen päivittäistä elämäänsä konfliktialueella vangitsevalla ja henkilökohtaisella tavalla. Julkaisut keskittyivät sodan kuvaamiseen ja reaaliaikaiseen tapahtumien raportointiin ja julkaisuissa korostui journalistinen ote tapahtumien käsittelyyn. Bisan myös usein kertoi videoiden alussa päivän ja kellonajan, jolloin videot oltiin kuvattu. Bisan jakoi ihmisoikeusjärjestöjen julkaisujen tavoin paljon ajankohtaista tietoa esimerkiksi kuolleiden tilastoista, pommituksista ja päivittäisistä tapahtumista konfliktialueella. Julkaisuissaan hän käsitteli esimerkiksi sairaaloiden ahdinkoa sekä ruoan, veden ja turvan puutetta.

“Hi everyone this is Bisan from Gaza and I’m still alive.. and these are some figures, you need to know how the situation is here in Gaza after 70 days of continuous bombing. So 25 000 children became orphans as they lost one or both parents in the bombing. 9 out of 10 people can’t eat every day and people in Gaza lost 97 % of the water they had before the war. [–] More than 25 000 were killed, either found or still missing under the rubble.. and 12 000 of them are children. [–]” (@wizard_bisan1 15.12.2023)

Järjestöjen tavoin myös Bisan haastatteli muita alueella asuvia ihmisiä ja antoi näkyvyyttä heidän tarinoilleen. Hän kuvasi yksilöiden menetyksiä ja surua luoden tunteellisia julkaisuja ihmisten kokemuksista ja tapahtumien vaikutuksista. Julkaisuissa saatettiin kuvata esimerkiksi ihmisiä vaeltamassa turvaa etsien, autiomaata, jonne heidät pakotettiin siirtymään, sekä tyypillisiä teltoista koostuvia asumuksia (ks. kuva 9). Bisan jakoi tarinoita pääosin englanninkielellä, mutta haastattelut hän toteutti arabiaksi ja tekstitti ne englanniksi kansainväliselle yleisölleen.

Kuvat 8 & 9. @wizard_bisan1 15.12.2023 & 15.1.2024. Bisan tallensi sodan tapahtumia ja ihmisten jokapäiväistä todellisuutta videoilla.

Bisanin julkaisut olivat asiasisällöltään lähellä monien ihmisoikeusjärjestöjen toteuttamaa raportointia tapahtumista, mutta merkittävänä erona on sisältöjen hyvin vahva henkilöityminen juuri Bisaniin. Bisan toimii tapahtumien kokijana, niiden todistajana ja raportoijana. 29.10.2023 Bisan julkaisi videon, jossa hän kertoi todistaneensa valkoista fosforin käyttöä:

“What happened in Gaza 27-28.10? At 12 AM they dropped white phosphorus. I am walking while carrying a wet cloth so I can wash my nose and my eyes because they drop white phosphorus.. I saw it, I heard the voice, the sound, I heard everything. [–]” (@wizard_bisan1 29.10.2023)

Abushbak, Majeed ja Kusuma (2024) ovat huomioineet, miten toimijuuden rakentamisessa teknologialla ja kännykkäkameroilla on suuri merkitys, sillä ne mahdollistavat tapahtumien kuvaamisen ja jakamisen laajemmille yleisöille (Abushbak, Majeed & Kusuma 2024). Kännykkäkameran avulla kuvaaminen onnistuu milloin ja missä tahansa, mikä mahdollisti myös Bisanin nopean reagoinnin tapahtumiin ja tunnepitoisten sisältöjen luomisen. Bisan kuvasi

tyypillisesti itseään ja ympäristöään yleisölleen. Hänen tunteensa välittyivät yleisölle läheltä kuvatuissa videoissa ja sisällöt olivat usein emotionaalisesti latautuneita. (Kuvat 8 & 9)

Tapahtumien paino, väsymys ja suru kuvastuivat Bisanin ilmeissä, eleissä ja äänessä, kun hän kertoi uusista iskuista tai kommentoi jatkuvaa sadetta, joka teki teltassa asumisesta entistä vaikeampaa. Bisan myös sanoitti tunteitaan videoillaan ja puhui niistä. Vastapainona vaikeille tunteille hän jakoi yleisönsä kanssa myös valonpilkahduksia, iloa ja hyviä hetkiä. Bisan muodosti julkaisuista vangitsevia, tunnepitoisia tarinoita:

“Hello this is Bisan from Gaza and I’m still alive and two million people are internally displaced in Gaza strip. Half of them are in Rafah so I’ll show you now the typical tent/home. [–] Do you know what is the saddest part of this story? It’s that these people don’t know when they are going back to their homes.. and if they still have home because most of us don’t know what happened to the homes and streets and neighborhoods of our places. So these are the people of Gaza strip now, leaving their warm homes, full of joy and love, to tents in the middle of nowhere with the sand and the cold. We never know when we are going back to our homes and when is this going to end.. and if we will survive or not.” (@wizard_bisan1 15.1.2024)

Traumaattisten tapahtumien todistaminen mediassa voi lisätä yleisön kokemusta siitä, että on itse kytköksissä tapahtumiin ja uhreihin. Tällöin yksilö voi myös kokea intiimiyttä ja yhteyttä tapahtumiin ja myötäelää todistamaansa tuskaa. (Pennington 2019; Pantti 2009) Päivittäinen tapahtumien todistaminen voi myös lisätä yleisön kokemaa empatiaa (Abushbak, Majeed & Kusuma 2024). Bisanin julkaisuja seurasi suuri ja äärimmäisen sitoutunut yleisö, joka myös reagoi nopeasti, mikäli Bisanista ei ollut useampaan päivään kuulunut mitään. Kommenttikentistä korostui voimakas tunnepitoisuus ja läheinen, lähes henkilökohtaiselta vaikuttava suhde Bisaniin. Seuraajat osoittivat kiintymystä, huolta ja välittämistä, tiedustelivat Bisanin kuulumisia ja viestivät aina uuden julkaisun tullessa helpotusta siitä, että tämä oli elossa. (Ks kuva 10) Kommentit olivat vahvan tunnelatautuneita ja niissä osoitettiin tukea ja myötäelämistä, iloittiin Bisanin ollessa jostakin iloinen ja surtiin hänen kanssaan vaikeina hetkinä. Kommenteissa lähetettiin paljon tsemppejä, rukoiltiin Bisanin ja muiden palestiinalaisten puolesta ja myös kiitettiin rohkeudesta, päivityksistä ja tärkeästä tehtävästä tiedon välittäjinä. Samalla saatettiin myös ilmaista myötätuntoa sekä epätoivoa ja turhautumista siihen, ettei pystytty auttamaan.

Niin Bisanin rooli kansalaisaktivistina kuin hänen jakamansa sisällöt olivat hyvin tunnelatautuneita ja ”tahmaisia”, mikä konkretisoitui paitsi julkaisujen saamissa, suurissa tykkäys-, tallennus-, jako- ja kommenttimäärissä, myös itse kommenteissa, jotka sisälsivät paljon affektiivisia reaktioita. Yleisön reaktiot ja Bisanin ympärille muodostunut yhteisö lisäsivät edelleen sisältöjen ”tahmaisuutta”, jolloin tunteelliset kommentit aiheuttivat yleisössä lisää reaktioita ja ruokkivat edelleen keskustelua ja samaistuttavina pidettyjen kommenttien komppaamista ja niiden tykkäilyä. (Ks. esim. Rantasila 2018; Oikkonen 2017)

Kuva 10. @wizard_bisan1 julkaisujen kommentteja. Kommenteissa osoitettiin runsaasti välittämistä ja empatiaa.

Tällaista yleisön tuntemaa vahvaa yhteyttä, läheisyyttä ja sitoutuneisuutta voidaan kuvata myös parasosiaalisen suhteen kautta. Bisanin kanssa tunteiden myötäeläminen ja tämän voinnista huolehtivat kommentit kertovat siitä, miten Bisan ei näyttäydy pelkästään tiedonvälittäjänä, vaan myös ihmisenä, johon koetaan läheistä yhteyttä, johon samaistutaan ja jonka kohtalo huolettaa. Parasosiaaliset suhteet lisäävät yleisön sitoutuneisuutta ja myös tuovat yleisöjä uudelleen sisällöntuottajien julkaisujen pariin (Reinikainen 2019). Yleisön sitoutuneisuus näkyi kommenteissa,

joissa kommentit kuten ”I come here everyday”, ”I haven’t heard from you since yesterday” ja ”happy to hear from you” kuvaavat hyvin läheisenä koettua, päivittäistä vuorovaikutusta ilmentävää suhdetta (kuva 10). Parasosiaalisten suhteiden on myös todettu lisäävän vaikuttajan uskottavuutta ja luotettavuutta, minkä johdosta heillä on valtaa yleisön mielipiteisiin vaikuttamisessa ja tiedonvälityksessä (Reinikainen 2019, 107).

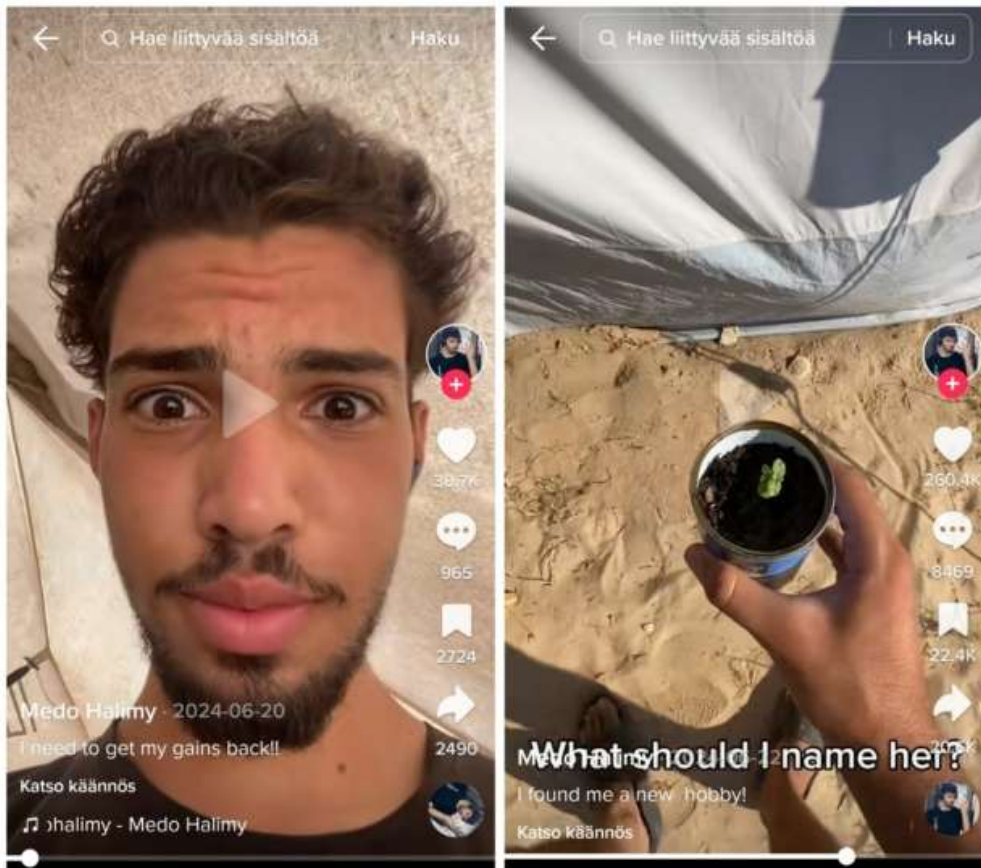
Parasosiaalisten suhteiden muodostuminen on todennäköisesti vahvistanut Bisanin vaikuttavuutta Gazan sodan tiedonvälittäjänä. Samoin kulttuurien väliset parasosiaaliset suhteet voivat merkittävästi vähentää ihmisryhmiä kohtaan koettuja ennakkoluuloja ja rasismia (Kuuluvainen & Virtanen 2020), mikä osaltaan on hyvin merkittävää palestiinalaisten näkyväksi tekemisessä ja tuomisessa lähemmäs ”meitä”, ”he”-ajattelun sijaan. Siinä missä konfliktin valta-asetelmaa vastaava Ukrainan sota on herättänyt länsimaissa paljon auttamisenhalua, empatiaa ja solidaarisuutta, palestiinalaisten kärsimys on jäänyt monelle etäisemmäksi ja siihen liitetään myös paljon rasistisia ja stereotyyppisiä narratiiveja. (Ks. esim. Połońska-Kimunguyi 2022; Pantti 2018)

Bisanin TikTok-julkaisujen kommentteissa käytettiin runsaasti palestiinalaisille tukea osoittavia ilmaisuja, kuten ”From the river to the sea”, ”Free Palestine”, sekä Palestiinaa symboloivia vesimeloni-emojeja, palestiinanlippuja ja sydämiä. Sitoutunut yleisö saattoi myös pyrkiä osallistamaan muita ja lisäämään julkaisujen näkyvyyttä kyselemällä kommenttikentissä yksinkertaisia kysymyksiä ja aloittamalla emoji-ketjuja. Kommentoijat saattoivat esimerkiksi kysellä muiden kommentoijien lempivärejä, lempihedelmiä tai lempiohjelmia tai luoda emoji-ketjuja, joissa pyydettiin ihmisiä osallistumaan sydänketjuihin jättämällä sydänkommentteja niihin. Tällaisten kommenttien avulla käyttäjät voivat pyrkiä vaikuttamaan algoritmiin nostamalla julkaisujen sitoutumisastetta. Samalla kommentoijat pystyvät osoittamaan tukeaan ja rakentamaan yhteisöllisyyden kokemusta kommenttikentissä. Siitä huolimatta, että erilaiset emoji-ketjut julkaisujen näkyvyyden lisäämiseksi ovat kommenttikentissä hyvin yleisiä, niiden tehokkuutta on kyseenalaistettu. On mahdollista, että algoritmit tulkitsevat emoji-ketjuja roskasisältönä eivätkä emojista tai yksittäisistä sanoista koostuvat kommentit näin ollen todellisuudessa lisää julkaisujen näkyvyyttä.

Mohammed "Medo" Halimy

@medohalimy eli Mohammed "Medo" Halimy oli Gazassa asuva sisällöntuottaja. Medo opiskeli Al-Azharin yliopistossa politiikan tutkimusta ja taloustiedettä. Gazan sodan alettua hänen perheensä joutui lähtemään kodistaan Gazan kaupungista ja siirtymään useaan otteeseen sodan aikana. (CBC 29.8.2024) Medo kuvasi noin minuutin kestävässä vlogeissaan arkeaan konfliktialueella Gazassa. Julkaisut olivat tyypillisesti sosiaalisessa mediassa suosittuja "my day" -videoita, joissa kuvataan omaa arkea ja päivän tapahtumia. Hän aloitti videot esimerkiksi "my day" -videosta viestivillä lausahduksilla "If you wonder what life looks like in Gaza right now, let me show you", tai "welcome guys to a new vlog of my tent life". Medo kuvasi julkaisuissa runsaasti itseään sekä ympäristöään ja puhui englantia yleisölleen.

Ihmisoikeusjärjestöjen ja Bisanin julkaisuista poiketen Medo keskittyi julkaisuissaan erityisesti pehmeämpään ja helpommin sulateltavaan sisältöön. Siinä missä Bisan kuvasi sodan etenemistä ja reaaliaikaisia tapahtumia, Medo keskittyi usein myönteisiin asioihin ja hän kuvasi vahvan elämäniloisella otteella omaa arkeaan ja jakoi ajatuksiaan yleisölle (Kuva 11). Medo kuvasi julkaisuissaan esimerkiksi ruoanlaittoa, ystäviensä kanssa vietettyä aikaa, musiikin kuuntelua, kuntoilua, lautapeliä pelaamista ja jokailtaista rutiiniaan seurata auringonlaskua rannalla. Hän aloitti myös kasvien kasvattamisen uutena harrastuksenaan ja kertoi tavoitteestaan jatkaa kasvien hankkimista ja kasvattamista sodan päättymiseen asti. Hän pohti videoillaan sopivia nimiä kasveilleen, osallisti yleisöään osaksi yritystään saada kasvit kukoistamaan kuivissa olosuhteissa ja kiitti kommentoijia saamistaan kasvatusvinkeistä. (Kuva 12) Medon seuraajat myös osallistuivat harrastukseen pyytämällä lisätietoja kasvien kuulumisista ja kommenttikentissä iloittiin yhdessä Medon kanssa kasvien voidessa hyvin.

Kuvat 11 & 12. @medohalimy 20.6.2024 & 22.6.2024. Medo kuvaa käyntiään parturissa ja pohtii sopivaa nimeä uudelle kasvilleen.

Arkisten askareiden ja aktiviteettien lisäksi Medo kuvasi myös raunioituneita kaupunkeja ja kertoi esimerkiksi haasteista ruoan ja veden saamisessa, sekä siitä miten hankalaa oli elää pääosin ilman sähköä. Hän jakoi tietoa arjen käytännön haasteista, kuten suihkussa käymisestä, veden hankkimisesta, rahan saamisesta sekä siitä, miten löytää internet-yhteyksiä ja ladata puhelinta sähköverkon puuttuessa. Medo oli hyvin aktiivinen yleisönsä kanssa ja hän vastaili videoilla yleisön kysymyksiin ja puhutteli yleisöään julkaisuissaan.

Medo joutui kuitenkin myös perustelemaan omaa valintaansa keskittyä julkaisuissaan myönteisiin asioihin. Hän sai osakseen kielteisiä kommentteja, joissa kyseenalaistettiin Medon näkökulmaa ja palestiinalaisten kärsimystä vetoamalla siihen, että Medon julkaisujen perusteella elämä Gazassa ei näyttäytynyt hirveänä. Medo vastasi kritiikkiin 31.5.2024 tehdyllä julkaisulla, jossa hän avasi tilannettaan laajemmin:

"I get a lot of comments like this one right here [kommentti liitetty videoon]. You guys need to understand something. If I show you that I'm actually enjoying my life and

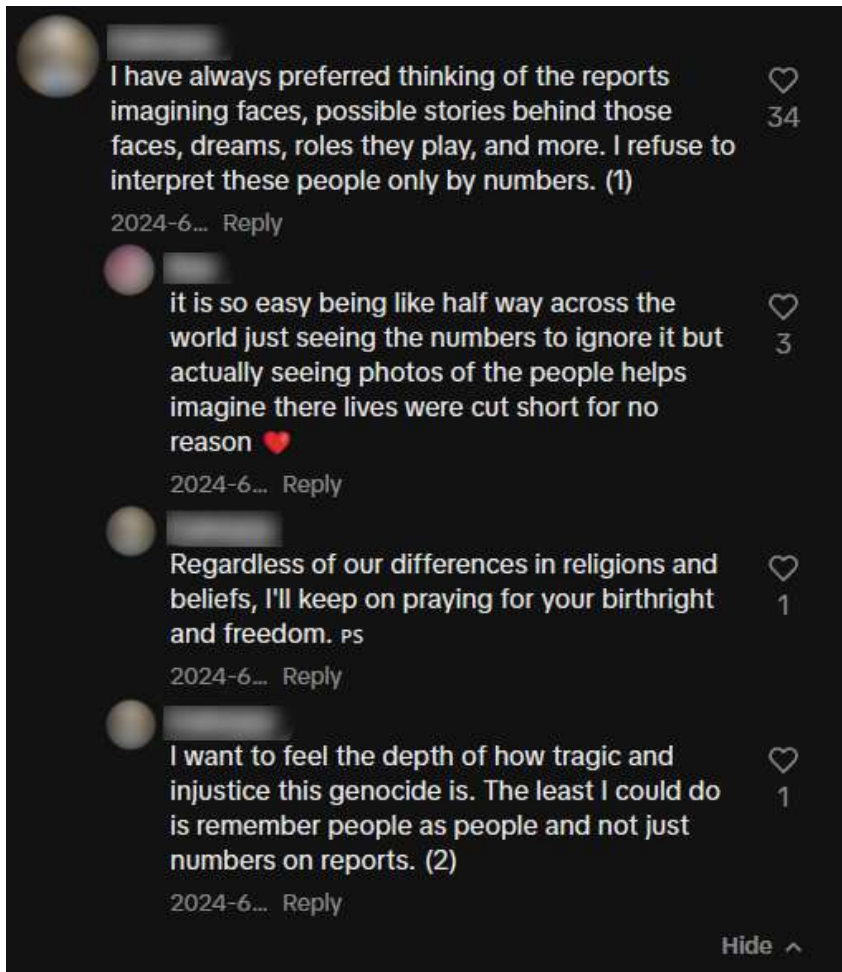
that I'm trying to have fun, that doesn't mean that I'm actually happy. That doesn't mean that I'm not actually suffering. That doesn't mean that I'm not struggling. All the things you see are happening in the war right now, is actually happening to me. I'm just showing you the one percent of my life. The one percent I'm trying to have fun. [-] I'm a positive person, that's me. I try to enjoy life, no matter what is happening, no matter what I'm going through. You guys have no idea what we've been through. We've been through hell. [-]" (@medohalimy 31.5.2024)

Hän puhui siitä, miten elämä oli kokonaisuudessaan todella vaikeaa ja miten hän joutui todistamaan hirvittäviä asioita ja miten Gazassa asuvat joutuivat kamppailemaan selviytyäkseen. Hän myös kertoi, ettei hän halunnut kuvata tuskaa videoilla, vaan hän halusi kuvata elämän pieniä iloja (@medohalimy 31.5.2024). Medo Halimyn sisällöt keskittyivät konfliktialueella elävien ihmisten moniulotteisuuden näkyväksi tekemiseen. Hän teki hyvin tietoisin valinnan keskittyä julkaisuillaan hädän ja kärsimyksen kuvaamisen sijaan elämän positiivisen puolen kuvaamiseen. Tämä on voimakas vastalause itsessään ja se on voinut toimia myös tapana kyseenalaistaa narratiivia, joka typistää Gazassa elävät ihmiset yksipuoliseen muottiin apua tarvitsevista sodan uhreista. He voivat olla sitäkin, mutta he eivät ole *vain* sitä.

Medo on kirjoittanut 19.6.2024 julkaisunsa kuvatekstissä:

"Don't forget that we are not numbers, we all have a life and dreams and goals that were all destroyed by the on going genoc!de." (@medohalimy 19.6.2024)

Kuvateksti kuvaa sitä merkitystä, joka myös Medon julkaisuilla on sodan keskellä elävien ihmisten inhimillistämässä. Aiheesta keskustelua jatkettiin myös julkaisun kommentteissa (Kuva 13).

Kuva 13. @medohalimyn 19.6.2024 tekemän julkaisun kommentteja, joissa pohdittiin sodan uhrien näkemistä ihmisinä lukujen sijaan.

Medo Halimy kuoli Israelin iskussa 26.8.2024 ([NBC News 29.8.2024](#); [CBC 29.8.2024](#)). Tämän jälkeen myös vanhempien julkaisujen kommenttikentät täyttyivät ihmisten epäuskosta ja kollektiivisesta surusta tapahtuneen johdosta. Voimakkaat tunteet ovat osa parasosiaalisia suhteita ja tähän liittyen myös vaikuttajan kuoleman kohdalla parasosiaalinen suru on ilmiö, johon voi liittyä samat surun vaiheet kuin läheisensä menettäneillä (Reinikainen 2019, 104). Medon jakamat sisällöt tarjoavat esimerkin siitä, miten sodan keskellä asuvista ihmisistä voidaan tehdä näkyviä myös laajemmalle yleisölle. Jatkuvaan kielteisten uutisten tulvaan turtuminen, etäiseksi jäävät tapahtumat ja tilastoluvut uhreista voivat jättää konfliktialueella elävät ihmiset kasvottomiksi muulle maailmalle. Samaistuttavat, henkilökohtaiset sisällöt auttavat rakentamaan tunneyhteyttä sodan keskellä asuviin ihmisiin ja tuovat heidät lähemmäs muita somekäyttäjiä. (Ks. esim. Pantti 2009)

Palestiinalaisten sisällöntuottajien sisältöjen avulla voidaan purkaa ja kyseenalaistaa stereotyyppisiä käsityksiä konfliktialueilla elävistä ihmisistä sekä heidän elämästään. Sosiaalinen media antaa sisällöntuottajille mahdollisuuden määritellä, miten heitä ja heidän kokemuksiaan kuvataan ja miten he haluavat tulla nähdyksi. Näin he myös asettuvat aktiivisiksi toimijoiksi passiivisten uhrien sijaan. (Pantti 2021; Abushbak, Majeed & Kusuma 2024)

Saleh Atia

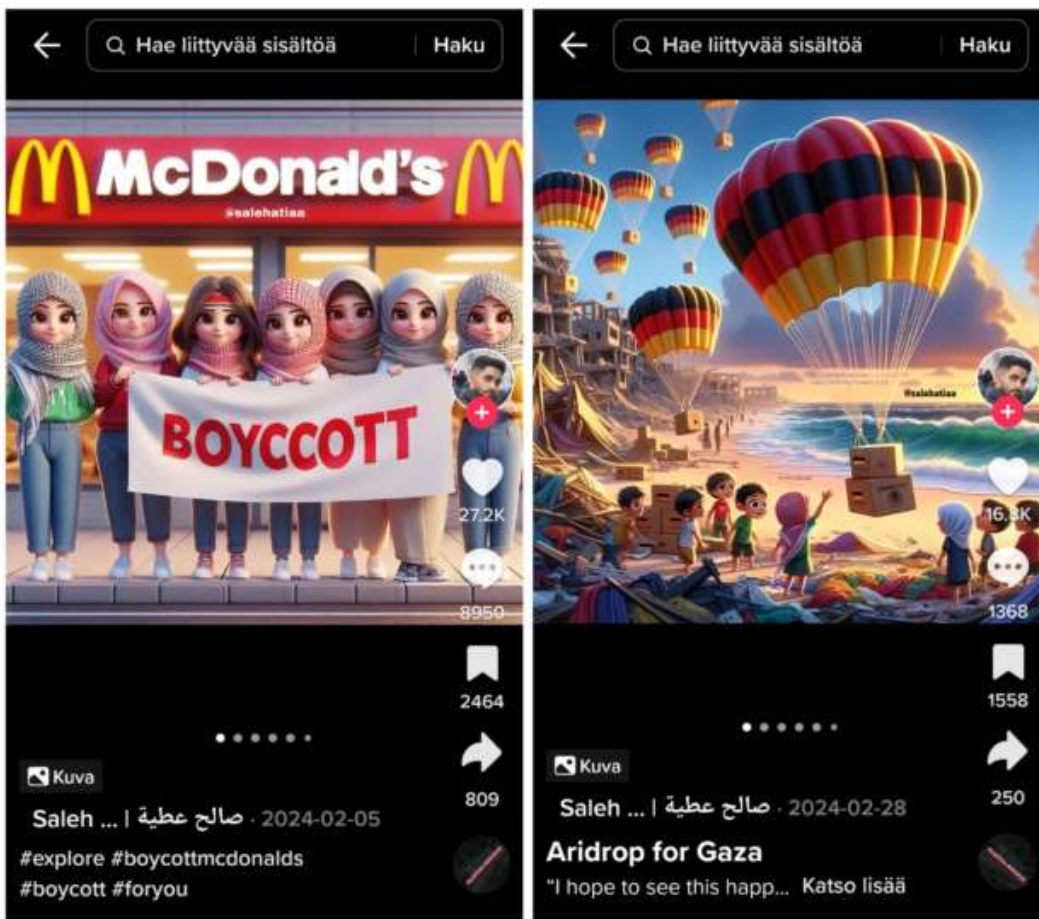
@salehatia eli Saleh Atian julkaisut poikkesivat Bisanin ja Medon julkaisuista monin tavoin. Siinä missä Bisan ja Medo kuvasivat vlogia elämästään, arjestaan ja sodan tapahtumista, Saleh ei pitänyt tiliään Palestiinasta käsin, vaikkakin tilin kaikki julkaisut olivat keskittyneet Gazan tilanteeseen. Saleh julkaisi valtavasti julkaisuja, yhteensä 428 rajatulla aikavälillä, ja päivittäisen elämän tai sodan ajankohtaisten käänteiden sijaan julkaisuissa korostui vastarinta, jota osoitettiin mielenosoituksilla, palestiinalaisidentiteetin vahvistamisella ja kutsumalla ihmisiä osoittamaan solidaarisuuttaan. Siinä missä Bisanin ja Medon tilit myös henkilöityivät heidän ympärilleen ja perustuivat vahvalle tunneyhteydelle, Saleh ei tuottanut sisältöjä, joissa hän olisi henkilökohtaisesti puhunut kameralle tai yleisölleen. Salehin julkaisut koostuivat itse kuvatuista tanssi- ja mielenosoitusvideoista, hänen toteuttamistaan tekoälykuvista sekä sosiaalisesta mediasta kerätyistä solidaarisuutta osoittavista ja siihen kannustavista videoista. Julkaisujen kommentoijat eivät osoittaneet kommenttejaan juuri Salehille, vaan niissä osoitettiin yleisemmällä tasolla runsaasti tukea Palestiinalle, kannustettiin kannanottoihin ja viestittiin turhautuneisuudesta tilanteeseen. Kommenttikentissä myös käytiin kiivaita väittelyitä konfliktin syyllisistä.

Saleh on tunnettu erityisesti tekoälykuvien ja -videoiden käytöstä osana aktivismia. Instagramissa feedin julkaisut koostuvat lähes yksinomaan tekoälykuvista ja -videoista. TikTok-tilin ensimmäiset julkaisut keskittyvät tekoälyllä tehtyjen kuvien ja videoiden ympärille. Myöhemmissä julkaisuissa kännykkäkameroilla kuvatut videot mielenosoituksista ja solidaarisuudenosoituksista korostuivat.

Tekoälykuvien kautta Saleh pyrki osallistamaan yleisöä keskusteluun tai toimintaan. Saleh loi esimerkiksi kuvia, joissa kehoitettiin boikotoimaan erilaisia Israelia tukevia yrityksiä, kuten McDonaldsia, Burger Kingiä ja Starbucksia (Kuva 14). Vastaavia kuvia jaettiin myös Euroviisuista kehotuksella boikotoida Euroviisuja. Pääosin Saleh ei hyödyntänyt julkaisuissaan pitkiä kuvatekstejä, mutta Euroviisuja käsittelevän julkaisun yhteydessä hän avasi, miksi Euroviisujen boikotoiminen oli merkityksellistä. Julkaisu korosti, ettei kyse ollut pelkästä musiikkikilpailun

boikotista, vaan kannanotosta ihmisoikeusloukkausten normalisointia vastaan. Israelin osallistumista Euroviisuihin boikotoitiin vuonna 2024 laajasti Gazan sodan vuoksi. Lopulta sekä Euroviisujen järjestäjät että viisuihin osallistunut Israel kohtasivat paljon kritiikkiä ns. ”songwashingista”, jolla Israel pyrki häivyttämään sotatoimien aiheuttamaa negatiivista kuvaa valtiosta ja parantamaan imagoaan. (Kosciejew 2025)

Saleh jakoi myös kuvapäivityksiä, joissa pyydettiin osoittamaan tukea Palestiinalle. Tekoälyllä tuotetuissa kuvissa näytettiin esimerkiksi eri maita edustaviin vaatteisiin pukeutuneita naisia osoittamassa tukeaan Palestiinalle tai eri maiden lippuja sisältäviä laskuvarjoja, jotka laskivat avustuksia Gazan rannalle (kuva 15). Kuvateksteissä pyydettiin osoittamaan solidaarisuutta kommentoimalla oman maan lippua kommenttikenttään.

Kuvat 14 & 15. @salehatiaa 14.2.2024 & 28.2.2024. Tekoälyllä tuotettuja kuvia, joilla pyritään osallistamaan ihmisiä Palestiinan tukemiseen.

Salehin julkaisut korostivat palestiinalaisten identiteettiä ja vastarintaa. Erilaisten symbolien avulla ilmaistiin yhteyttä palestiinalaiseen kulttuuriin ja historiaan. Näiden symbolien avulla voidaan

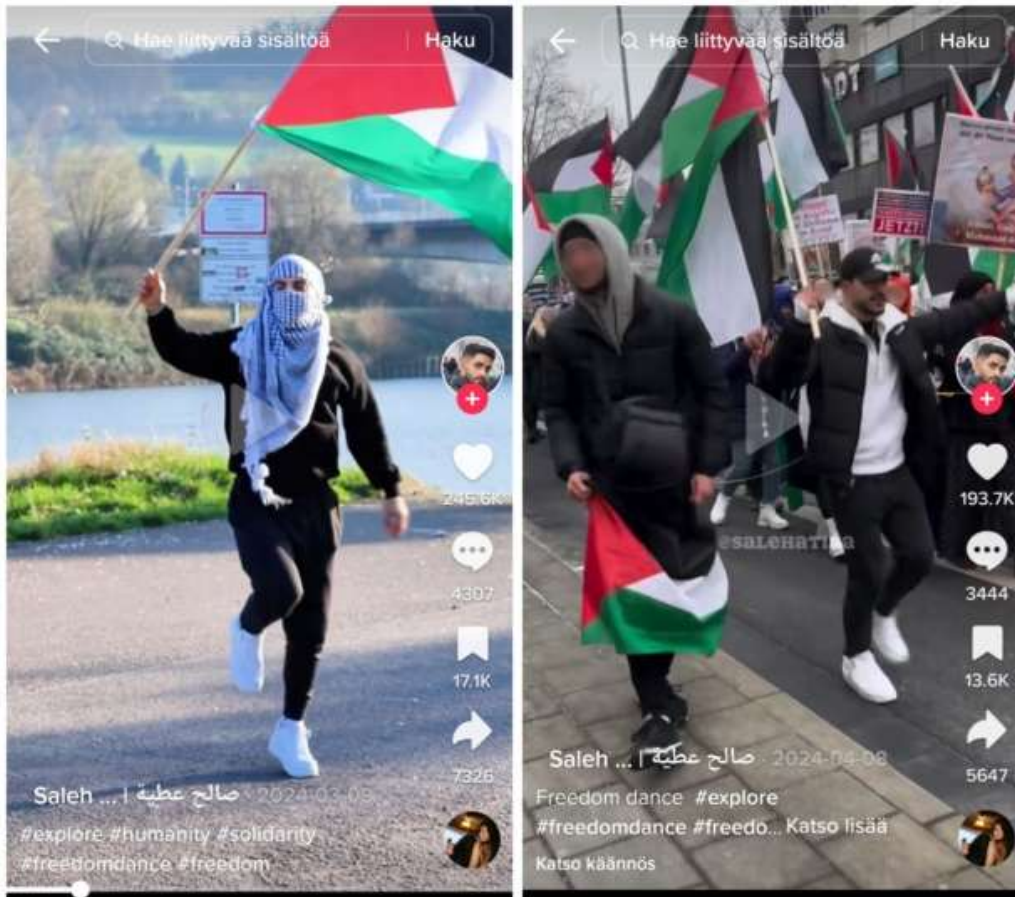
osallistua palestiinalaisen kulttuuri-identiteetin ylläpitämiseen ja näkyväksi tekemiseen. Oman kulttuurin ja historian esille tuominen toimii myös vastarintana palestiinalaisten kansallisidentiteetin kyseenalaistamiselle, sorrolle ja median usein yksipuoliselle kuvastolle. Sosiaalinen media on mahdollistanut palestiinalaisille oman, aineettoman tilan, joka yhdistää maantieteellisesti erillään olevia yhteisöjä ja tarjoaa mahdollisuuden vaikuttamiseen ja yhteenkuuluvuuden rakentamiseen (Cervi & Divon 2023).

Abushbak, Majeed ja Kusuma (2024) kirjoittavat, miten palestiinalaiset ovat hyödyntäneet sosiaalista mediaa sotamuistojen dokumentointiin, arkistointiin ja jakamiseen. He argumentoivat, miten fyysinen ja digitaalinen tila ovat olemassa yhtä aikaa ja miten ihmiset rakentavat tässä risteyksessä rooliaan aktiivisina toimijoina ja muistin tuottajina, jotka vaikuttavat siihen, miten sota ymmärretään ja muistetaan. (Abushak, Majeed & Kusuma 2024) Palestiinalaisten digitaalista muistitietoa tutkinut Farah Aboubakr (2025) myös kirjoittaa, miten digitaalisia tiloja hyödynnetään oman identiteetin vahvistamiseen ja muistitiedon säilyttämiseen, jotta tieto ja muistot eivät unohdu. Muistamista kohdistetaan paitsi omaan viiteryhmään, myös laajemmalle länsimaiselle yleisölle, jotta saadaan viestittyä oikeudesta suruun, historian ja kulttuurin muistamiseen sekä identiteetin säilyttämiseen. Tämä on erityisen merkittävää tilanteessa, jossa perinteiset muistamisen ja dokumentoinnin tavat eivät ole mahdollisia esimerkiksi historian kontrolloinnin, sorron ja pakkosiirtojen vuoksi. Nämä tekijät voivat lisätä riskiä oman historian, kulttuurin ja identiteetin unohtamiselle. (Aboubakr 2025)

Saleh toi tileillään runsaasti esille palestiinalaista kulttuuria ja identiteettiä esimerkiksi musiikin, tanssin ja pukeutumisen kautta ja hänen julkaisuissaan korostui lukuisten palestiinalaissymboleiden käyttö. Hän jakoi tilille paljon videoita, jossa hän tanssii erilaisissa ympäristöissä palestiinalaisten perinteistä kansantanssia *dabkea* (kuvat 16 & 17). Dabken kautta ilmaistaan kulttuurista identiteettiä, vahvistetaan yhteisöllisyyttä ja ilmennetään myös vastarintaa. (UNESCO/Dabkeh; Shado magazine 7.8.2024) Saleh käyttää tanssivideoissa hashtagia #freedomdance, joka vahvistaa tanssin ja sen jakamisen merkitystä osana protestointia.

Saleh käyttää näissä kuvissa ja mielenosoituksissa perinteistä palestiinalaista keffiyeh-huivia (kuvat 16 & 17), jolla on merkittävä asema palestiinalaisen identiteetin ja vastarinnan ilmaisussa (Al Jazeera 20.10.2023). Tanssivideoissa hän käyttää taustamusiikkina *Leve Palestina* -kappaletta, jonka sanoituksissa ilmaistaan tukea sorretulle Palestiinalle. Ruotsalais-palestiinalainen Kofia-yhtye julkaisi kappaleen alun perin jo vuonna 1978. Lokakuun 2023 jälkeen kappale saavutti uudelleen

laajaa suosiota mielenosoituksissa sekä sosiaalisessa mediassa ja näin perinteisestä protestilaulusta tuli osa myös sosiaalisen median äänimaisemaa. (The Palestine Chronicle 1.1.2024) TikTokissa vahvasti trendaavaa kappaletta käytetään osoittamaan solidaarisuutta palestiinalaisille. Kappaleen rinnalla julkaisuissa käytetyissä äänissä korostui myös egyptiläisen Sherine-artistin syvästä rakkaudesta kertova kappale *Kalam Eineh*, joka on ollut hyvin suosittu TikTokissa Palestiinaa tukevissa julkaisuissa.

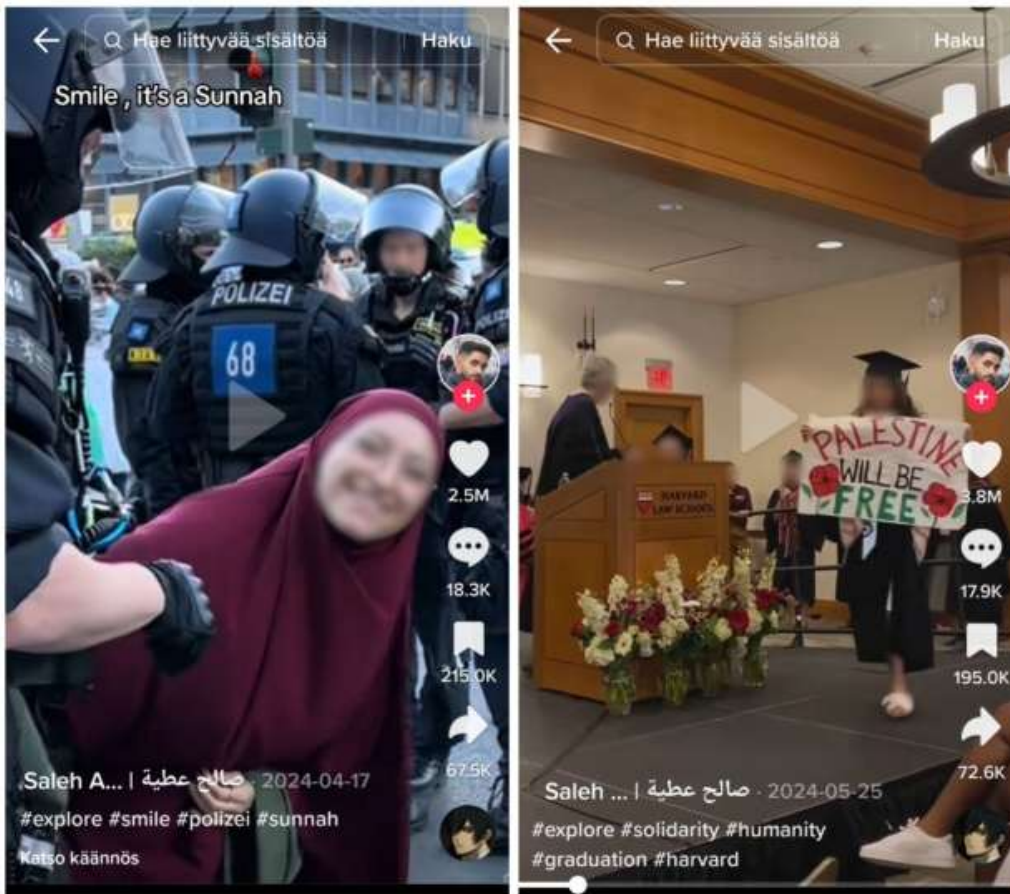

Kuvat 16 & 17. @salehatiaa 9.3.2024 & 8.4.2024. Julkaisuissa vahvistettiin palestiinalaista identiteettiä palestiinalaissymboleiden esille tuomisella.

Saleh jakoi paljon mielenosoituksissa kuvattuja videoita, joissa ihmiset marssivat Palestiinan puolesta, ja hän jakoi erilaisia solidaarisuudenosoituksia, joita ihmiset tekivät osoittaessaan palestiinalaisille rakkautta ja tukea. Julkaisuissa kuvattiin esimerkiksi urheilutapahtumia, joissa pelaajat osoittivat tukeaan tanssimalla dabkea, tai yliopistosta valmistuvia, jotka heiluttivat Palestiinan lippua valmistujaisissaan (Kuva 19). Kuvatekstit sisälsivät lähes aina #solidarity hashtagin ja lyhyissä kuvateksteissä kuvattiin uskoa ihmisten hyvyyteen ja siihen, että nämä toimivat oikein ja yhdistyvät toimimaan hyvien asioiden ja oikeuden puolesta.

Näiden edellä esiteltyjen palestiinalaisidentiteetin ilmaisujen lisäksi @salehatiaan julkaisuissa esiintyi myös muita palestiinalaisille keskeisiä symboleita. Näihin kuuluivat palestiinalaisen kirjontaperinteen mukaiset, kuvioidut mekot, avainriipukset, jotka symboloivat pois ajettujen palestiinalaisten oikeutta palata koteihinsa, sekä Al-Aqsan moskeija, jolla on palestiinalaisille vahva uskonnollinen, historiallinen ja kulttuurinen merkitys. (Al Jazeera 20.10.2023) Jaetuissa mielenosoitusvideoissa korostettiin mielenosoittajien rauhanomaisuutta. Tätä vahvistetaan kuvaamalla tanssivia, hymyileviä ja rauhallisia ihmisiä, jotka näyttävät rauhanmerkkejä silloinkin, kun poliisit taluttavat heitä pois. Kuvatekstinä Saleh käytti positiivisia tekstejä, jotka viittasivat uskoon ihmiskunnan hyvydestä ja yhdistymisestä, ja mielenosoittajien hymyjä hän kommentoi usein tekstillä ”smile, it’s Sunnah”, jolla tarkoitetaan profeetta Muhammedin seuraamista ja hyvän ja oikean tekemistä. Lyhyet kuvatekstit myös korostivat sitä, miten oli helppo hymyillä, jos tiesi olevansa oikeuden puolella (Kuva 18).

Hymy vaikeuksien ja sorron edessä voidaan nähdä osana vastarintaa ja siitä muodostui myös osa TikTokin memeettistä vastarintaa, kun video palestiinalaisaktivisti Mariam Afifin pidätyksestä jaettiin sosiaaliseen mediaan ja se viralisoitui nopeasti. Videolla nähdään, miten 19-vuotias Mariam hymyilee, kun hänet pidätetään ja pahoinpidellään israelilaisen sotilaan toimesta. Memeettistä aktivismia tutkineet Cervi ja Divon (2023) ovat tutkineet memeettisiä trendejä, joita tämä viraaliksi mennyt video synnytti TikTokissa. Trendeissä hymy rakennettiin osaksi memeettistä vastarintaa ja sen avulla vahvistettiin mielikuvia konfliktin sortajista ja sorretuista ja kyseenalaistettiin Israelin narrativeja palestiinalaisten vastarinnasta terrorismin synonyyminä. Videoilla esimerkiksi jaettiin Salehin tavoin videoita ja kuvia hymyilevistä mielenosoittajista ja videoiden kautta kuvattiin, miten Israelin viranomaiset tukahduttivat kovakouraisesti palestiinalaisten rauhanomaisia mielenilmauksia. (Cervi & Divon 2023) Saleh hyödynsi runsaasti tätä dikotomiaa julkaisuissaan ja mielenosoitusvideoiden hymyilevistä ihmisistä tuli hänen julkaisujensa tärkeä kiinnekohta.

Kuvat 18 & 19. @salehatiaa 11.4.2024 & 25.5.2024. Saleh hyödynsi julkaisuissaan runsaasti myös sosiaalisessa mediassa kiertäviä videoita, joissa ihmiset osoittivat Palestiinalle solidaarisuuttaan.

Aboubakrin mukaan konfliktista sosiaaliseen mediaan jakavista tavallisista ihmisistä tulee ”arkistonhoitajia” ja aktivisteja, jotka luovat elävää arkistoa ja vastustavat historian unohtamista ja kieltämistä (Aboubakr 2025; ks. myös. Abushbak, Majeed & Kusuma 2024). Tutkimani palestiinalaisaktivistit ovat kaikki osa tätä digitaalisen muistamisen ja dokumentoinnin prosessia, jossa he rakentavat audiovisuaalisten keinojen ja tarinallisten elementtien avulla todistusaineistoa tapahtumista, elämästään, historiasta, kulttuurista ja identiteetistään. Vaikka sosiaalisen median perusluonteeseen kuuluu myös sisältöjen katoavaisuus ja monet alustat ovat osallistuneet palestiinalaisten tuottamien sisältöjen sensurointiin ja poistamiseen, sosiaalinen media myös tunnetaan siitä, ettei mikään koskaan katoa sieltä täysin. Mitä enemmän sisältöjä pyritään sensuroimaan, sen raivokkaammin käyttäjät tuovat niitä esille ja löytävät uusia keinoja sensuurin kiertämiseen. Mahdollista TikTok-sensuuria on pyritty välttämään esimerkiksi kiertoilmaisilla, tiettyjen sanojen välttämällä ja tahalliseksi väärinkirjoituksella, sekä käyttämällä vesimeloni-emojia Palestiinaan viitattaessa sen sijaan, että käytettäisiin suoraan maan nimeä tai lippua. (Vice 13.12.2023) Vesimeloni-symbolin käytöllä sensuurin kiertämisessä on pitkä historia, joka ulottuu

60-luvun lopulle, jolloin Israel miehitti Gazan ja länsirannan ja kielsi Palestiinan lipun käytön. Lipun sijaan palestiinalaiset alkoivat käyttää vastarinnan symbolina vesimelonia, jonka värit vastaavat Palestiinan lipun värejä. (Rabinovitz 2024; [Middle East Eye 17.8.2022](#))

Lopuksi

Tässä artikkelissa tarkastelin viiden ihmisoikeusjärjestön sekä kolmen palestiinalaisen sisällöntuottajan jakamaa, yhteensä 704 Gazan sotaa käsittelevää julkaisua TikTokissa. Olen tutkinut paitsi sitä, miten sodasta viestittiin, myös sitä millaisia sisältöjä tileillä jaettiin, millaisista näkökulmista konfliktia lähestyttiin ja millaisia affektiivisia ja viestinnällisiä merkityksiä julkaisuissa rakennettiin.

Ihmisoikeusjärjestöjen ja humanitaaristen järjestöjen julkaisut keskittyivät vahvasti tiedonvälitykseen. Järjestöt julkaisivat esimerkiksi erilaisia infografiikoita, viikkokatsauksia ja tietoisukuja, joiden kautta välitettiin tietoa kriisialueelta. Tiedonvälitys ja kriisien asiantuntijana toimiminen onkin nimetty järjestöjen merkittäviksi tehtäviksi, joita järjestöt toteuttivat aktiivisesti myös TikTokissa. Järjestöt myös hyödynsivät julkaisuissaan runsaasti tunnepitoisia sisältöjä ja kerrontaa, jossa keskityttiin inhimillisen kärsimyksen ja hädän kuvaamiseen. Julkaisuissa kuvattiin esimerkiksi saarrosta johtuvan ruoan, veden ja lääketarvikkeiden puutteen lisäksi myös pommitusten vaikutuksia alueella elävien ihmisten elämään. Julkaisuilla pyrittiin herättämään yleisössä affektiivisia reaktioita esimerkiksi graafisten sisältöjen, lapsien kärsimyksen kuvaamisen, uhrien haastattelujen ja avustustyöntekijöiden tunteikkaiden silminnäkijäkertomusten kautta.

Järjestöt hyödynsivät viestinnässään laajemmin järjestöille tyypillistä hädän ja avuntarpeen narratiivia, jolloin julkaisuissa korostettiin ihmisten kärsimystä ja pyrittiin vaikuttamaan ihmisten mielipiteisiin. Vaikka tällä on oma tärkeä paikkansa tuen ja lahjoituksien keräämisessä sekä ihmisten auttamishalun vahvistamisessa, nämä kuvaukset myös saattavat typistää alueella elävät ihmiset yksilöiteisiksi, passiivisiksi sodan uhreiksi. Järjestöt saivat yleisöltään paljon kiitosta erityisesti avustustyöstään, mutta samalla järjestöjen puolueettomuus myös herätti negatiivisia tunteita, sillä järjestöiltä usein odotettiin kriittisempää otetta ja vahvoja kannanottoja. Israelin ja Palestiinan välinen konflikti on yksi maailman polarisoituneimmista aiheista ja tämä näkyi myös julkaisujen kommenttikentissä, jotka sisälsivät paljon vastakkainasetteluja ja kiivasta väittelyä sodan vastuista ja oikeutuksista. Tämä asetti järjestöt vaikeaan asemaan aiheen käsittelyssä, sillä

niin konfliktin käsittely kuin TikTok alustanakin pohjautuivat vahvoille mielipiteille ja neutraali, puolueeton suhtautumistapa saatettiin kokea välinpitämättömyytenä.

Sosiaalinen media on toiminut palestiinalaisille tärkeänä tiedonvälityksen, vaikuttamisen ja yhteisöllisyyden kanavana jo sosiaalisen median alkuaajoista lähtien. Tämä on ollut erityisen merkittävässä roolissa kansalle, joka on maantieteellisesti hajautunut, ja joka on kohdannut sortoa, hiljentämistä ja historiansa uudelleenkirjoittamista. Sosiaalinen media on tarjonnut tilan, jossa pystytään rakentamaan yhteisöllisyyttä, vahvistamaan kansallisidentiteettiä ja tallentamaan ja jakamaan omaa historiaa. Palestiinalaiset sisällöntuottajat hyödyntävät TikTokia lähes reaaliaikaiseen tapahtumien kuvaamiseen, päivittäisen elämän tallentamiseen ja kulttuurin, historian ja identiteetin esille tuomiseen. Sosiaalinen media on mahdollistanut palestiinalaisten aktiivisen toimijuuden ja heidän omien kokemustensa ja historiansa näkyväksi tekemisen. He toimivat oman tarinansa kertojina ja kollektiivisen muistin tuottajina. Heidän julkaisunsa osallistuivat sodan narratiivien rakentamiseen ja niiden avulla pystyttiin haastamaan vastapuolen propagandaa sekä palestiinalaisten muistojen ja historian unohtamista ja kyseenalaistamista. Sosiaalinen media voi näin toimia arkistona, jonne tietoa jaetaan ja jossa sitä ylläpidetään ja välitetään eteenpäin.

Sodan tapahtumia ja arkea dokumentoitiin ja tehtiin näkyväksi inhimillisillä tavoilla, jotka herättivät myös yleisössä paljon vahvoja tunnereaktioita. Oman arjen, elämän ja ajatusten kuvaaminen tarjosi vahvaa samaistumispintaa ja rakensi yleisön tuntemaa yhteyttä, läheisyyttä ja sitoutuneisuutta sisällöntuottajiin. Sisällöntuottajat näyttäytyivät ennen kaikkea ihmisinä sen sijaan, että heidät olisi nähty vain raportin lukuina tai kasvottomina tiedonvälittäjinä. Heidät nähtiin yksilöinä, joiden hyvinvointi herätti huolta ja myötätuntoa. Sisällöt olivat hyvin tunnelatauneita ja yleisön reaktiot siirtyivät myös sanoitetuiksi tunteiksi kommentteihin, joissa viestittiin kiintymyksestä sisällöntuottajiin. Julkaisujen kautta yleisö loi sisällöntuottajiin vahvaa parasosiaalista yhteyttä, minkä vuoksi yleisö ei vain seurannut tapahtumia, vaan oli myös emotionaalisesti sitoutunut niihin.

Tutkimalla erilaisia näkökulmia ja julkaisutyyppejä rinnakkain voidaan tarkastella, miten niin institutionaaliset kuin ruohonjuuritason toimijatkin rakentavat käsityksiä sodasta, kärsimyksestä ja toimijuudesta. Vaikka viestintätavat, näkökulmat ja myös viestinnän tavoitteet eroavat toisistaan, sisällöt voidaan myös nähdä toisiaan täydentävinä ja yhteiskunnallisesti vaikuttavina. Niin järjestöillä kuin palestiinalaisilla sisällöntuottajillakin on oma merkittävä asemansa konfliktin ja sen

inhimillisten vaikutusten ja todellisuuden näkyväksi tekemisessä. Negatiiviseen uutisvirtaan turtuneelle yleisölle julkaisut saattoivat olla tärkeä keino nähdä sodan keskellä elävät ihmiset yksilöinä tilastojen sijaan. Samaistuttavat sisällöntuottajat myös saattoivat rikkoa stereotyyppisiä ajatuksia konfliktialueella elävistä ihmisistä ja heidän kokemusmaailmastaan. Samalla he olivat aktiivisia toimijoita, jotka pystyivät määrittelemään omaa kertomustaan ja haastamaan median usein yksipuolisia kuvaustapoja ja konfliktin narrativeja.

Monet TikTokiin Gazaan liittyvää aktivismia tarkastelevat tutkimukset ovat keskittyneet nimenomaan TikTok-trendien tarkasteluun ja esimerkiksi hashtagien tai ääniraitojen avulla kerättyihin julkaisuihin. Tästä syystä tutkimus on keskittynyt erityisesti palestiinalaisaktivismin performatiivisempaan ja memeettisempään puoleen. Tässä artikkelissa olen tarkastellut yksittäisten tilien julkaisutoimintaa pidemmällä aikavälillä. Tämä lähestymistapa on mahdollistanut syvemmän ymmärryksen siitä, miten sisällöntuottajat rakentavat omaa näkökulmaansa, osallistuvat vaikuttamiseen ja käsittelevät konfliktia osana arkeaan. Se auttaa myös ymmärtämään, miten affektit tarrautuvat tapahtumien ja sisältöjen lisäksi myös niitä jakaviin sisällöntuottajiin, ja miten vahva tunnelataus myös edesauttaa parasosiaalisten suhteiden muodostumista.

Palestiinalaisten sisällöntuottajien kohtaama kiintymys ja huoli hyvinvoinnista kiistatta lisäsivät yleisön sitoutuneisuutta sisältöön ja tekivät sodan tapahtumista ja inhimillisistä vaikutuksista henkilökohtaisempia. Samalla herää kuitenkin kysymys siitä, ulottuuko seuraajien empatia ja auttamisenhalu myös tämän sisällöntuottajan ulkopuolelle vai rajoittuuko se ensisijaisesti sisällöntuottajaan itseensä.

Tutkimuksen yleistettävyyttä arvioitaessa on huomioitava, että aineisto on rajoittunut ja koostuu valikoiduista, yksittäisten ihmisoikeusjärjestöjen sekä sisällöntuottajien julkaisuista. Tämä tarjoaa yhden esimerkin siitä, millaista aktivismia alustalla on toteutettu, mutta ei mahdollista laajempaa yleistettävyyttä, mikä ei tietysti ole ollut tutkimuksen tarkoituksenaan. Tämä tutkimus on tarjonnut yhden näkökulman aiheen tutkimiseen, ja toivon että aihetta päästään tutkimaan myös laajemmalla otannalla.

Aiheen tutkiminen on ollut haastavaa paitsi vaikeiden tutkimuseettisten kysymysten osalta, myös siksi että Gazan sota on tutkimusaiheena raskas. Graafisen sotakuvaston läpikäyminen, kertomukset ihmisten kärsimyksestä ja lopulta palestiinalaisten sisällöntuottajien voimakkaan vangitsevat videot ja päivittäin jaetut sisällöt omasta elämästä ja ajatuksista ovat vaikuttaneet

myös tämän artikkelin kirjoittajaan. Ne herättävät surua, myötätuntoa ja kiintymystäkin. Satojen aihetta käsittelevien julkaisujen toistuva läpikäyminen olisi lähes mahdotonta toteuttaa niin, että itse voisi pysyä vain etäisenä tarkkailijana, joka pystyy irrottamaan tunteensa aiheesta. Tästä johtuen olenkin joutunut välillä etäännyttämään itseäni julkaisuista ja reflektoimaan julkaisujen herättämiä tunteita ja omaa suhtautumistani niihin.

Kiitokset

Artikkeli on toteutettu osana Suomen Kulttuurirahaston Satakunnan rahaston tukemaa Synkkä leikki – mediakriittisyys viihteellistyvässä yhteiskunnassa -kärkihanketta. Haluan lämpimästi kiittää Suomen Kulttuurirahastoa väitöstutkimukseni tukemisesta.

Lähteet

Kaikki linkit tarkistettu 9.9.2025.

Aineisto

Gazan konfliktia käsittelevät julkaisut aikavälillä 7.10.2023 – 7.10.2024:

@amnesty: 15 julkaisua.

@humanrightswatch: 52 julkaisua.

@doctorswithoutborders: 61 julkaisua.

@icrc: 22 julkaisua.

@unicef: 5 julkaisua.

@wizard_bisan1: 72 julkaisua.

@medohalimy: 49 julkaisua.

@salehatiaa: 428 julkaisua.

Verkkolehdet ja sivustot

Al Jazeera 26.9.2024. "Palestinian journalist Bisan Owda and AJ+ win Emmy for Gaza war documentary". <https://www.aljazeera.com/news/2024/9/26/palestinian-journalist-bisan-owda-and-aj-win-emmy-for-gaza-war-documentary>

Al Jazeera 24.10.2023. "Are social media giants censoring pro-Palestine voices amid Israel's war?"
<https://www.aljazeera.com/features/2023/10/24/shadowbanning-are-social-media-giants-censoring-pro-palestine-voices>

Al Jazeera 20.10.2023. "Symbols of Palestine".
<https://www.aljazeera.com/news/longform/2023/11/20/palestine-symbols-keffiyeh-olive-branch-watermelon>

Amnesty International 27.10.2023. "Global: Social media companies must step up crisis response on Israel-Palestine as online hate and censorship proliferate".
<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2023/10/global-social-media-companies-must-step-up-crisis-response-on-israel-palestine-as-online-hate-and-censorship-proliferate/>

CBC 29.8.2024. Yasmine Hassan: "TikToker who documented life in Gaza killed by shrapnel from airstrike in Khan Younis". <https://www.cbc.ca/news/world/israel-hamas-airstrike-medo-halimy-1.7308918>

CNN 19.11.2012. John D. Sutter: "Will Twitter War Become the New Norm?".
<http://www.cnn.com/2012/11/15/tech/social-media/twitter-war-gaza-israel/index.html>.

EU Neighbours South 2025. "Bisan Owda – The dreamer and timeless Hakawaty".
<https://south.euneighbours.eu/ecard/bisan-owda/>

The Express Tribune 23.1.2025. "TikTok under scrutiny for removing 'Free Palestine' comments".
<https://tribune.com.pk/story/2523946/tiktok-under-scrutiny-for-removing-free-palestine-comments>

Helsingin Sanomat 31.7.2025. "Selvitys: Israel tappanut sotatoimillaan Gazassa yli 60 000, kolmasosa alaikäisiä". <https://www.hs.fi/maailma/art-2000011397901.html>

Helsingin Sanomat 2.5.2025. "Tiktokille yli puolen miljardin euron sakot EU:lta".
<https://www.hs.fi/talous/art-2000011207076.html>

Helsingin Sanomat 5.12.2024. John Helin: "Amnesty: Israel syyllistyy Gazassa kansanmurhaan".
<https://www.hs.fi/maailma/art-2000010873460.html>

Helsingin Sanomat 21.11.2024. John Helin: "Kansainvälinen rikostuomioistuin antoi pidätysmääräyksen Netanjahusta, pääministeri pitää antisemitisminä". <https://www.hs.fi/maailma/art-2000010849768.html>

Helsingin Sanomat 28.2.2023. Vilma Alholuoto: "Valkoinen talo antoi valtion virastoille 30 päivää poistaa Tiktok-sovellus laitteiltaan". <https://www.hs.fi/maailma/art-2000009421999.html>

Helsingin Sanomat 17.3.2023. Anna-Maija Lippu: "Uusi-Seelanti kieltää Tiktokin käytön parlamentin työntekijöiltä". <https://www.hs.fi/talous/art-2000009459046.html>

Human Rights Career 2025. <https://www.humanrightscareers.com/magazine/international-human-rights-organizations/>

Human Rights Watch (HRW) 17.7.2024. "'I Can't Erase All the Blood from My Mind'". <https://www.hrw.org/report/2024/07/17/i-cant-erase-all-blood-my-mind/palestinian-armed-groups-october-7-assault-israel>

Human Rights Watch (HRW) 21.12.2023. "Meta's Broken Promises – Systemic Censorship of Palestine Content on Instagram and Facebook". <https://www.hrw.org/report/2023/12/21/metas-broken-promises/systemic-censorship-palestine-content-instagram-and>

International Association of Genocide Scholars (IAGS) 2025. "IAGS Resolution on Gaza, August 2025". <https://genocidescholars.org/publications/resolutions/>

International Criminal Court (ICC) 21.11.2024. "Situation in the State of Palestine: ICC Pre-Trial Chamber I rejects the State of Israel's challenges to jurisdiction and issues warrants of arrest for Benjamin Netanyahu and Yoav Gallant". <https://www.icc-cpi.int/news/situation-state-palestine-icc-pre-trial-chamber-i-rejects-state-israels-challenges>

Middle East Eye 17.8.2022. Khaled Shalaby & Rakan Abed El Rahman: "Watermelon: A slice of Palestinian resistance". <https://www.middleeasteye.net/video/watermelon-slice-palestinian-resistance>

MTV Uutiset 21.3.2022. Annika Nuotio: "'Ensimmäinen somesota' – näin taitavasti Ukraina on käyttänyt sosiaalista mediaa sodassa hyväkseen". <https://www.mtvuutiset.fi/artikkeli/ensimmainen-somesota-nain-taitavasti-ukraina-on-kayttanyt-sosiaalista-mediaa-sodassa-hyvakseen/8383480>

NBC News 18.6.2024. Daysia Tolentino & Martin Scott: “From ‘tent life’ to soccer matches, creators in Gaza share glimpses of daily life during war”. <https://www.nbcnews.com/news/world/gaza-creators-vlogs-document-everyday-life-rcna156140>

NBC News 29.8.2024. Daysia Tolentino & Marin Scott: “Young Palestinian creator who shared glimpses of daily life during war dies”. <https://www.nbcnews.com/news/world/israel-hamas-war-social-media-content-creator-medo-halimy-rcna168654>

OCHA 23.7.2025. “Reported impact snapshot, Gaza Strip”.
<https://www.ochaopt.org/content/reported-impact-snapshot-gaza-strip-23-july-2025>

OCHA 7.10.2024. “One year of unimaginable suffering since the 7 October attack”.
<https://www.unocha.org/news/one-year-unimaginable-suffering-7-october-attack>

The Palestine Chronicle 1.1.2024. “Leve Palestina: The Rhyme of the Undamned”.
<https://www.palestinechronicle.com/leve-palestina-the-rhyme-of-the-undamned/>

Peabody 2023. “It’s Bisan from Gaza and I’m Still Alive”. <https://peabodyawards.com/award-profile/its-bisan-from-gaza/>

Shado magazine 7.8.2024. “Dabke: Resistance through movement”. <https://shado-mag.com/do/dabke-resistance-through-movement/>

SupplyGem 11.4.2024. Noel Griffith: “99 TikTok Statistics for 2024”. https://supplygem.com/tiktok-statistics/?utm_source=

United Nations 30.7.2024. “Experts hail ICJ declaration on illegality of Israel’s presence in the occupied Palestinian territory as “historic” for Palestinians and international law”.
<https://www.ohchr.org/en/press-releases/2024/07/experts-hail-icj-declaration-illegality-israels-presence-occupied>

UN Women 28.8.2024. “In the Words of Bisan Owda ‘Content Creation is an Effective Tool to Advance Gender Equality in Palestine’”. <https://palestine.unwomen.org/en/stories/in-the-words-of/2023/08/in-the-words-of-bisan-owda-content-creation-is-an-effective-tool-to-advance-gender-equality-in-palestine>

UNESCO. 2022.”Dabkeh”. <https://ich.unesco.org/en/RL/dabkeh-traditional-dance-in-palestine-01998>

UNRIC 22.9.2025. "Recognition of Palestine: a long history". <https://unric.org/en/recognition-of-palestine-a-long-history/>

Vice 13.12.2023. Bianca Ferrari: "Pro-Palestinian TikTok Creators Aren't Backing Down". <https://www.vice.com/en/article/pro-palestine-tiktok-gen-z-digital-activism/>

Kirjallisuus

Abbas, Laila, Shahira S. Fahmy, Sherry Ayad, Mirna Ibrahim & Abdelmoneim Hany Ali. 2022. "TikTok Intifada: Analyzing Social Media Activism Among Youth". *Online Media and Global Communication* 1 (2), 287–314. <https://doi.org/10.1515/omgc-2022-0014>

Abidin, Crystal. 2021. "Mapping Internet Celebrity on TikTok: Exploring Attention Economies and Visibility Labours". *Cultural Science* 12 (1), 77–103. <https://doi.org/10.5334/csci.140>

Aboubakr, Farah. 2025. "Archivalism and memory activism: The Nakba (1948) and the Gaza War (2023)". *Memory Studies* 18 (2), 439–455. <https://doi-org.ezproxy.utu.fi/10.1177/17506980251321796>

Abushbak, Ali M, Tawseef Majeed & Krishna Sankar Kusuma. 2024. "Mobile Phone Activism during Israel's 'Operation Guardian of the Wall' in Gaza". *Media, war & conflict* 18 (1). <https://doi.org/10.1177/17506352241249063>

AbuZayad, Ziad Khalil. 2015. "Freedom of Expression and Social Media in Palestine". *Palestine-Israel Journal of Politics, Economics, and Culture* 21 (2), 40–42.

Ahmed, Sara. 2014. *The Cultural Politics of Emotion*. NED-New edition 2. Edinburgh University Press. <https://doi.org/10.4324/9780203700372>

Al-Qteishat, Ahmad S. A. 2024. "Social Media and Political Protest Mobilization: Unveiling the Dynamics of the Arab Spring 2.0." *Current Psychology* (New Brunswick, N.J.) 43 (45), 34538–62. <https://doi.org/10.1007/s12144-024-06942-1>

Alnajjar, Abeer. 2010. "Othering the Self: Palestinians Narrating the War on Gaza in the Social Media". *Journal of Middle East Media* 6 (1). https://www.qu.edu.qa/en-us/conference/jmem/previous_issues/volume-6-2010

- Campbell, David A. & Kristina T. Lambright. 2020. "Terms of Engagement: Facebook and Twitter Use among Nonprofit Human Service Organizations." *Nonprofit Management & Leadership* 30 (4), 545–68. <https://doi.org/10.1002/nml.21403>
- Cervi, Laura & Tom Divon. 2023. "Playful Activism: Memetic Performances of Palestinian Resistance in TikTok #Challenges". *Social media + society* 9 (1). <https://doi.org/10.1177/20563051231157607>
- Cervi, Laura & Carles Marín-Lladó. 2022. "Freepalestine on TikTok: From Performative Activism to (Meaningful) Playful Activism". *Journal of international and intercultural communication* 15 (4), 414–434. <https://doi.org/10.1080/17513057.2022.2131883>
- de Vries, Maya & Maya Majlaton. 2021. "The voice of silence: patterns of digital participation among palestinian women in east Jerusalem". *Media and Communication (Lisboa)* 9 (4), 309–319. <https://doi.org/10.17645/mac.v9i4.4391>
- Guinaudeau, Benjamin, Kevin Munger & Fabio Votta. 2022. "Fifteen Seconds of Fame: TikTok and the Supply Side of Social Video." *Computational Communication Research* 4 (2), 463–85. <https://doi.org/10.5117/CCR2022.2.004.GUIN>
- Hakola, Outi, Antti Pönni & Tanja Sihvonen. 2025. "Voihan video!" *Lähikuva* 38 (1), 3–7. <https://doi.org/10.23994/lk.160191>
- Hautea, Samantha, Perry Parks, Bruno Takahashi & Jing Zeng. 2021. "Showing They Care (Or Don't): Affective Publics and Ambivalent Climate Activism on TikTok". *Social Media + Society* 7 (2). <https://doi.org/10.1177/205630512111012344>
- Ikäheimo, Hannu-Pekka & Jukka Vahti. 2021. *Mediavälitteinen yhteiskunnallinen vaikuttaminen: murros ja tulevaisuus*. Suomen itsenäisyyden juhlarahasto. Helsinki: Sitra. <https://www.sitra.fi/julkaisut/mediavalitteinen-yhteiskunnallinen-vaikuttaminen/>
- Isotalus, Pekka. 2023. "Aristoteleesta somepersoonaan". Teoksessa Salla-Maaria Laaksonen & Hanna Reinikainen (toim.) *Vaikuttava viestintä*. ProCom – Viestinnän ammattilaiset ry. <https://doi.org/10.31885/9789526973746>
- Kaye, D. Bondy Valdovinos, Jing Zeng & Patrik Wikström. 2022. *TikTok: creativity and culture in short video*. Cambridge, UK: Polity Press.

Kosciejew, Marc Richard Hugh. 2025. "Songwashing and Cultural Boycotting the Eurovision Song Contest: A Soft Power/Disempowerment Analysis of Israel's Entry to Eurovision 2024 during the Israel-Hamas War". *Popular Music and Society* 1–28.

<https://doi.org/10.1080/03007766.2025.2485784>

Kuuluvainen, Venla & Ira Virtanen. 2020. *Ystäväni eetterissä: Parasosiaaliset suhteet 2020-luvulla*.

ProBlogi. <https://prologos.fi/ystavani-eetterissa-parasosiaaliset-suhteet-2020-luvulla/>

Lovejoy, Kristen & Gregory D. Saxton. 2012. "Information, Community, and Action: How Nonprofit Organizations Use Social Media". *Journal of computer-mediated communication* 18 (3).

<https://doi.org/10.1111/j.1083-6101.2012.01576.x>

Nelimarkka, Matti. 2016. "Kansalaisjärjestöt ja osallistumisvälineiden kehitys verkkosivuilla 1990-luvulta 2010-luvulle". *WiderScreen* 19 (1–2). [http://widerscreen.fi/numerot/2016-1-](http://widerscreen.fi/numerot/2016-1-2/kansalaisjarjea-2010-luvulle/)

[2/kansalaisjarjea-2010-luvulle/](http://widerscreen.fi/numerot/2016-1-2/kansalaisjarjea-2010-luvulle/)

Oguejiofor, Princewilliams Odera. 2024. "The Role of Social Media in Shaping Narratives and Perceptions in the Israeli-Gaza Conflict that Escalated on October 2023". *International Journal of Academic Multidisciplinary Research* 8 (4), 74–82. <https://orcid.org/0000-0001-8008-4467>

Oikkonen, Venla. 2017. "Affect, Technoscience and Textual Analysis: Interrogating the Affective Dynamics of the Zika Epidemic through Media Texts." *Social Studies of Science* 47 (5), 681–702.

<https://doi.org/10.1177/0306312717723760>

Pantti, Mervi. 2021. "Disaster Aid as a Domain of Media and Humanitarian Politics". Teoksessa Lilie Chouliaraki & Anne Vestergaard (toim.) *Routledge Handbook of Humanitarian Communication*. Abingdon: Routledge.

Pantti, Mervi. 2018. "Crisis and Disaster Coverage". Teoksessa Tim Vos, Foker Hanusch, Dimitra Dimitrakopoulou, Margaretha Geertsema-Sligh & Annika Sehl (toim.) *The International Encyclopedia of Journalism Studies*. Wiley. <https://doi.org/10.1002/9781118841570.iejs0202>

Pantti, Mervi. 2009. "Tunteellisempaa journalismia". Teoksessa Esa Väliverronen (toim.) *Journalismi murroksessa*. Helsinki: Gaudeamus.

- Pelevina, Nuppu-Maija & Tanja Sihvonen. 2023. *Kohti dopamiinidemokratiaa? Journalismi Tiktokissa*. Rajapinta. <https://rajapinta.co/2023/06/16/kohti-dopamiinidemokratiaa-journalismi-tiktokissa/>
- Peltonen, Jenna. 2025. "Tutkittua tietoa viihteellisellä alustalla – Asiantuntijoiden terveys- ja koronaviestintä Instagramissa". *Kulttuurintutkimus* (tulossa).
- Peltonen, Jenna. 2024. "Örkit osana viholliskuvastoa – Informaationsodankäyntiä Ukrainan sodassa". *WiderScreen* 27 (1–2). <https://widerscreen.fi/numerot/1-2-2024-widerscreen-27/orkit-osana-viholliskuvastoa-informaationsodankayntia-ukrainan-sodassa/>
- Pennington, Rosemary. 2019. "Witnessing the 2014 Gaza War in Tumblr". *The International Communication Gazette* 82 (4), 365–83. <https://doi.org/10.1177/1748048518825097>
- Połońska-Kimunguy, Eva. 2022. "War, Resistance and Refuge: Racism and double standards in western media coverage of Ukraine". LSE. <https://blogs.lse.ac.uk/medialse/2022/05/10/war-resistance-and-refuge-racism-and-double-standards-in-western-media-coverage-of-ukraine/>
- Powers, Matthew. 2018. *NGOs as Newsmakers: The Changing Landscape of International News*. New York: Columbia University Press. <https://doi.org/10.7312/powe18492>
- Rabinovitz, Israel. 2024. "Watermelon Art." *Palestine-Israel Journal of Politics, Economics, and Culture* 29 (1/2), 162–63. <https://research-ebsco-com.ezproxy.utu.fi/c/sk55le/viewer/pdf/u6rgwiisej?route=details>
- Rantasila, Anna. 2018. "Tahmaiset affektit: Fukushima Daiichin ydinonnettomuus YLE:n uutisoinnin verkkokommenteissa". *Lähikuva* 31 (3), 30–45. <https://doi.org/10.23994/lk.76570>
- Reinikainen, Hanna. 2019. "Parasosiaaliset suhteet sosiaalisessa mediassa". Teoksessa Vilma Luoma-Aho & Kaisa Pekkala (toim.) *Osallistava viestintä*. ProCom ry. ProComma Academic. <http://hdl.handle.net/10138/302465>
- Rotola-Pukkila, Miisa & Pekka Isotalus. 2021. "Ystävyyttä vai illuusiota? Parasosiaalisen suhteen näkyminen seuraajien viesteissä sosiaalisen median vaikuttajalle". *Lähikuva* 34 (2-3), 95–110. <https://doi.org/10.23994/lk.111163>

Saarikoski, Petri, Jenna Peltonen & Rami Mähkä. 2024. "Natsit ja toinen maailmansota Ukrainan sodan meemeissä 2022–2023". *Kulttuurintutkimus* 41 (1), 60–79.

<https://journal.fi/kulttuurintutkimus/article/view/129315>

Saarikoski, Petri. 2022. Ukrainan sodan meemit keväällä 2022. *Agricolan Tietosanomat* 5.7.2022.

<https://agricolaverkko.fi/tietosanomat/ukrainan-sodan-meemit/>

Schellewald, Andreas. 2023. "Understanding the Popularity and Affordances of TikTok through User Experiences." *Media, Culture & Society* 45 (8), 1568–82.

<https://doi.org/10.1177/01634437221144562>

Scholz, Trebor. 2010. "Infrastructure: Its transformations and effect on digital activism". Teoksessa Mary Joyce (toim.) *Digital activism decoded the new mechanics of change*. New York: International Debate Education Association.

Seppälä, Mila. 2022. "Creative Political Participation on TikTok during the 2020 U.S. Presidential Election". *WiderScreen* 25 (3-4). [http://widerscreen.fi/numerot/3-4-2022-widerscreen-26-3-](http://widerscreen.fi/numerot/3-4-2022-widerscreen-26-3-4/creative-political-participation-on-tiktok-during-the-2020-u-s-presidential-election/)

[4/creative-political-participation-on-tiktok-during-the-2020-u-s-presidential-election/](http://widerscreen.fi/numerot/3-4-2022-widerscreen-26-3-4/creative-political-participation-on-tiktok-during-the-2020-u-s-presidential-election/)

Siapera, Eugenia, Graham Hunt & Theo Lynn. 2015. "GazaUnderAttack: Twitter, Palestine and Diffused War". *Information, communication & society* 18 (11), 1297–1319.

<https://doi.org/10.1080/1369118X.2015.1070188>

Siapera, Eugenia. 2013. "Tweeting #Palestine: Twitter and the mediation of Palestine". *International Journal of Cultural Studies* 17 (6), 539–555.

<https://doi.org/10.1177/1367877913503865>

Sihvonen, Tanja. 2023. "Hei, me vaikutetaan!" Teoksessa Salla-Maaria Laaksonen & Hanna Reinikainen (toim.) *Vaikuttava viestintä*. ProCom – Viestinnän ammattilaiset ry.

<https://doi.org/10.31885/9789526973746>

Smidi, Adam & Saif Shahin. 2017. "Social Media and Social Mobilisation in the Middle East: A Survey of Research on the Arab Spring." *India Quarterly* 73 (2), 196–209.

<https://doi.org/10.1177/0974928417700798>

Tuomi, Pauliina. 2025. "(TOSI-) TV:STÄ TUTTU? Viihteellistyneen yhteiskunnan ruumiinavaus". *WiderScreen* 28 (1–2). <https://widerscreen.fi/numerot/1-2-2025-widerscreen-28-numerot/tosi-tvsta-tuttu-viihteellistyneen-yhteiskunnan-ruumiinavaus/>

Wahl-Jorgensen, Karin & Mervi Pantti. 2021. "Introduction: The emotional turn in journalism". *Journalism* 22 (5), 1147–1154. <https://doi-org.ezproxy.utu.fi/10.1177/1464884920985704>

Wahl-Jorgensen, Karin. 2019. *Emotions, media and politics*. Newark: Wiley.

Zeitsoff, Thomas. 2018. "Does Social Media Influence Conflict? Evidence from the 2012 Gaza Conflict". *The Journal of Conflict Resolution* 62 (1), 29–63. <https://doi.org/10.1177/0022002716650925>

Zhao, Xinyu, & Crystal Abidin. 2023. "The "Fox Eye" Challenge Trend: Anti-Racism Work, Platform Affordances, and the Vernacular of Gesticular Activism on TikTok". *Social Media + Society* 9 (1). <https://doi.org/10.1177/20563051231157590>

Viitteet

[1] Koska aihe ei ole yksiselitteinen, on hyvä selventää, mitä tarkoitan puhuessani Palestiinasta. Viittaa tällä Palestiinan valtioon, jonka on syyskuuhun 2025 mennessä tunnustanut yli kolme neljä sosiaalisia YK:n jäsenmaista ([UNRIC 22.9.2025](#)). Palestiina käsittää kaksi erillistä aluetta: Länsirannan Jordanvirran ja Kuolleenmeren ympäristössä sekä Välimeren rannikolla sijaitsevan Gazan kaistan.

[2] Heinäkuussa 2024 Yhdistyneiden kansakuntien kansainvälinen tuomioistuin antoi lausunnon, jonka mukaan Israelin vuosikymmeniä jatkunut miehitys palestiinalaisalueilla on laitton. Israelin toteuttama siirtokuntapolitiikka, miehitettyjen alueiden liittäminen Israeliin sekä luonnonvarojen hyödyntäminen nähtiin laittomana ja Israelin toimien katsottiin myös rikkovan kansainvälistä rotusorron kieltoa koskevaa yleissopimusta. Myös ihmisoikeusjärjestöt ovat seuranneet tilannetta tiiviisti ja ne ovat laajasti tuominneet Israelin toimet Gazassa. Amnesty International julkaisi 5.12.2024 yli 200 sivuisen raportin, jossa Amnesty toteaa Israelin syyllistyvän palestiinalaisten kansanmurhaan. Kansainvälinen rikostuomioistuin on myös antanut pidätysmääräyksen Israelin pääministeristä, Benjamin Netanyahuusta rikoksista ihmisyyttä vastaan, sekä sotarikoksista Gazan sodassa. Syksyllä 2025 myös kansanmurhatutkimuksen järjestö IAGS antoi lausunnon, jossa se

totesi Israelin syyllistyvän kansanmurhaan. ([United Nations 30.7.2024](#); [ICC 21.11.2024](#); [IAGS 2025](#); [Helsingin Sanomat 5.12.2024](#); [Helsingin Sanomat 21.11.2024](#))

[3] Tieto järjestöjen käytössä olevista sosiaalisen median kanavista on saatu järjestöjen sivujen someyhteyksistä, sekä hakemalla TikTokista järjestöjen varmennettuja tilejä. Tilanne on tarkistettu tammikuussa 2025.

[4] Ylipäättään tilin vahvistaminen ei välttämättä ole kovin yksinkertaista ja sen hakemiseen vaaditaan esimerkiksi sitä, että tilit ovat merkittäviä ja että ne ovat saaneet huomiota useissa eri uutismedioissa. Vahvistuksen voi myös menettää, mikäli sisällöt rikkovat yhteisön sääntöjä. Myös tämä saattaa olla haasteena tileillä, jotka julkaisevat paikoin raakojakin sisältöjä sodan todellisuudesta.